

VATRA

FOAIE ROMÂNESCĂ DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE

Sept.-Dec.1986
Nr.176

XXXVI,3

7800 Freiburg-Germania
Münchhofstr.12

BISERICA EXILULUI ȘI LUPTA DE ELIBERARE

și renunțare

Cum în Exil se ventilează iar, dela un timp, ideea unui sinod român, dăm citi-
torilor noștri câteva lămuriri, spre a-i feri de mirajul unei lesnicioase pro-
pagande patriotarde.

Șeful spiritual al întregii Biserici Ortodoxe e patriarhul din Constantinopol, fosta capitală a Imperiului Roman de Răsărit. Ca importanță istorică urmează patriarhii din Alexandria, Antiohia, Ierusalim. Primul care și-a însușit adaosul de "ecumenic" -universal- a fost, la 588, patriarhul Ioan IV de Capadochia. Pe vremea aceea Biserica era una, și papa Grigorie cel Mare (590-604), întâiul dintre cei 5 patriarhi "istorici", ca să-și marcheze opoziția s'a autodefinit, cu umilință, "servus servorum Dei"... Titlul de "ecumenic" și-a crescut conținutul mai ales după căderea Bisericii (1054), când patriarhul din Constantinopol, capitală unică după căderea Romei, a rămas șef al întregii Biserici din Răsărit ("ortodoxe"), contestat doar de Roma "catolică".

Biserica, prin caracterul și menirea ei, este internațională. Căci Isus a venit pentru mântuirea tuturor oamenilor și nu doar a unei națiuni. Principiul s'a putut păstra intact în Biserica Romană, favorizată în acest sens de împrejurările istorice: papa este șeful tuturor catolicilor din lume, de orice națiune, de orice culoare, și în toate privințele. Patriarhia din Fanar, slăbită în putere de ocupația islamică, a trebuit să recunoască, la 1589, un patriarh la Moscova și, pe măsura eliberării popoarelor balcanice, să facă și alte concesii, admitând niște autocefalii pe bază națională. Ceea ce presupune popor și teritoriu determinat. Așa a ajuns autocefală, la 1885, și Biserica Română.

Autocefalie înseamnă totală independență "administrativă". Ea este un privilegiu recunoscut de Patriarhia Ecumenică în sens de "autoguvernare", cu tot ce aceasta comportă: alegerea ierarhiei, pregătirea sfântului mir, canonizare de sfinți ("naționali"), îmbogățirea slujbei cu noi cântări, legiferare internă. Patriarhul ecumenic n'are deci niciun cuvânt de spus la alegerea șefilor și a celorlalți ierarhi ai bisericilor autocefale, nici la felul cum își guvernează eparhiile. El rămâne însă mai departe șeful spiritual al ortodoxiei, paznic suprem al dogmelor și canoanelor fixate în cele 7 sinoade ecumenice - și ca atare e pomenit la slujbă de șefii acestor biserici. Ele nu pot atinge, modifica sau desființa niciuna din dogmele comune ortodoxiei, fără a fi declarate de eretice și excomunicate. Autocefalia însăși e obținută, valabil, numai cu consimțământul Patriarhiei Ecumenice, - fără de care se cade în schismă (cum a fost multă vreme cazul Bisericii Bulgare). Nu există deci nicio biserică ortodoxă "în vânt", ci toate își au actul de naștere, legal, în încuviințarea Patriarhiei Ecumenice, cu care continuă să rămână în legătură spirituală și canonică.

Se întâmplă însă, uneori, și situații anormale, ca după primul război mondial, când mase de ruși au trebuit să-și părăsească țara. Cum se găsesc ei, azi, din punct de vedere bisericesc? Se găsesc împărțiți în patru organizații:

1. Sinodul independent al mitropolitului Teodosie, cu reședința la New York. Numericeste, e cel mai tare: peste 750.000 membri, 350 preoți, vreo duzină de episcopi. Nerecunoscut de Constantinopol, n'are legătură canonică cu Biserica Ecumenică ortodoxă. De acest sinod țin și Românii din America, cu episcopul Natanael. Această biserică rusească și-a mai zis, încă de pe vremea episcopului Trifa, "Biserică Ortodoxă Americană", cu binecuvântarea Moscovei. Niciun patriarh istoric n'a recunoscut-o nici ca atare.

2. Sinodul independent al mitropolitului Vitalie, cu reședința tot la N.York. Are 300.000 credincioși, vreo 20 de episcopi și peste 300 de preoți. Nerecunoscut de Constantinopol, n'are legătură canonică cu Biserica Ecumenică ortodoxă. Este sinodul zis "țarist", rămas încă la calendarul vechi și pe ale cărui hărți Basa-

rabia face parte din Rusia. De acest sinod țin Români din vestul Europei, - moștenire rămasă dela părintele Boldeanu.

Cauza probabilă a acestor nerecunoașteri e lipsa unui teritoriu determinat și a unei comunități încheiate, cum și imposibilitatea materială a verificării în timp a seriozității ziselor sinoade: căci patriarhul ecumenic n'ar putea risca, cu răspunderea de care am vorbit, să recunoască niște eventuale improvizatii, ca acționând în linia ortodoxiei pure. De ce însă nu s'au încadrat în Patria Ecumenică? N'au cerut? N'au fost acceptați? Mister!

3. O parte dintre ruși, văzând că patriarhia Moscovei depinde de Marx, și că cele două sinoade libere nu s'au de nimeni recunoscute, s'au legat, cum îi îndreptăteau și canoanele, de vatra ortodoxiei, alipindu-se Patriarhiei din Constantinopol, care le-a recunoscut un exarhat pentru Europa, transformat apoi în arhiepiscopie multinațională, cu reședința la Paris. Exarh, arhiepiscopul George Wagner, neamț din țările baltice. De această arhiepiscopie multinațională, atârând de Constantinopol, ține eparhia română a Europei Centrale și de Nord, datorită interesării defunctului preot Vasiloschi.

4. Patriarhia din Moscova și-a întins și ea plasa în exil, cu exarhate la Berlin, Paris și New York și episcopie la Viena. De ele țin agenții și vânduții.

Așadar: Din cele patru organizații rusești din lumea liberă, primele trei sunt anticomuniste, dar în perfectă regulă canonică e numai exarhatul din Paris, devenit multinațional, condus de George Wagner și legat de Patriarhia Ecumenică.

Biserica română ortodoxă din lumea liberă are și ea patru organizații:

1. Cea mai tare, numerică este cel puțin, este Episcopia din America, condusă azi de episcopul Natanael. E încadrată, cum s'a văzut, într'un sinod rusesc-american, recunoscut numai de patriarhul lui Gârbaciov.

2. Este apoi Episcopia Europei de Vest, cu sediul la Paris, creiată la străduințele părintelui Boldeanu în opoziție față de P.S. Trifa. Dispune azi, la 32 de ani de la înființare, de 3 parohii (la Paris, Köln și, dacă nu ne'nșelăm, la Montreal) și de 3 preoți. E încadrată într'un sinod rusesc, de nimeni recunoscut. Vicar actual, părintele Constandache, dela care se speră mult.

3. Avem apoi Eparhia Europei Centrale și de Nord, cu sediul la Freiburg, sub jurisdicția Patriei Ecumenice dela Constantinopol. Vicar, prot. D. Em. Popa.

Aceste trei organizații bisericești sunt net anticomuniste; din punct de vedere canonic însă, numai Biserica din Germania e în perfectă regulă.

4. Mai e în fine patriarhia lui Ceaușescu, cu două sucursale în Exil: a episcopului Victorin în America și a episcopului Hrițcu în Franța. Credincioșii celor două "celule" sunt agenții și vânduții, în cap cu "preoții misionari"...

Se cuvine să mai adăogăm, la panorama bisericească -și națională- a Exilului român, Biserica Unită, de vajnică tradiție luptătoare, dela Inocențiu Clain la martirajul de sub ocupația Satanei. N'are probleme de canonicitate, depinzând ea direct de primul patriarh al Bisericii Creștine, mai cunoscut sub numele, familiar, de papă, adică tată, cu sediul în Urbea de unde ne-au venit "și limba și credința". Dispune de două eparhii: a Europei, cu misiuni în capitalele mai importante, și a Americii. Episcopi: Vasile Cristea, la Roma, și Louis Pușcaș.

După sosirea preotului Calciu în Exil, se propagă ideea unei Biserici Române complet independente, sub conducerea episcopului Natanael, care ar deveni mitropolit, ajutat de câțiva episcopi ce-ar fi să apară în Canada, Franța și Germania. Ideia unității e însă veche cât Exilul. Și dacă nu s'a împlinit atunci, când exista un mitropolit, Visarion Puia, și episcopii Trifa și Teofil, astăzi este desigur și mai greu. Am zice, imposibil. În primul rând, nimeni n'ar recunoaște-o. Iar dacă exilații ar fi dispuși la atitudine de frondă, sunt alte greutăți ce ni se par de neînvins. Cum s'a văzut, eparhiile Exilului n'au reușit să-și aibă titulari nici până astăzi. Și nici nu se vede cum și-ar găsi, în lipsa unor vocații ade-vărate. Dacă cea din America are un șef, e pentru că la bază stau vechii emigranți și descendenții lor, nu exilații. Pe urmă, eparhiile noastre sunt deja legate de alte formații, diferite și, două dintre ele, necanonice. O încercare de desprindere de-acolo ar oferi un foarte ușor pretext de agitații celor ce stau la pândă, producând inevitabil noi fărâmițări, încât s'ar strica și ce mai este. Propagatorii actuali ai unității au făcut greșala să plece la drum fără să studieze în prealabil realitățile de pe teren, pe care era obligatoriu să le cunoască. Astfel ne-am pomenit cu încercări de înființare a unor parohii "independente" până și în Germania, cașicum nimic n'ar fi existat până acum, iar episcopul Natanael, solicitat să le sprijine, a făcut și el greșala să corespundă echivoc cu amatori

- 2 -
de independență în loc să-i îndrepte direct, cum ar fi fost firesc, la autoritățile bisericesti locale. Așa, lucrurile s'au îngreuiat și mai și, iar mult râvnita unitate rămâne mai departe doar un ideal, de realizat când o vrea Dumnezeu. Până atunci, singurul lucru ce se poate face încă de pe acum, dar și asta nu fără greutate, este ieșirea bisericilor de sub sinoadele ce stau în vânt și alăturarea lor de Patriarhia Ecumenică, obligată prin canoane să ia sub aripa ei bisericile din diasporă. De-abia când vor fi toate sub un singur acoperiș putem vorbi și de o unitate național-bisericască.

Lupta Exilului este însă centrată pe liberarea țării. La această treabă Biserica Exilului poate și trebuie să-și dea deplina contribuție chiar în situația în care se găsește, unindu-se pe acțiuni și pe probleme. Noi am propune o întâlnire a șefilor bisericesti -și, fiind vorba de o treabă națională și nu confesională, la ea să participe și reprezentanții Bisericii Unite- și constituirea lor în Consiliu Național Bisericesc, care să colaboreze cu celelalte formații ale Exilului. Ar fi și un pas spre unificarea lor. Biserica ar putea avea deci o singură voce, formând un consiliu al eparhiilor spre a ajuta la rezolvarea celei mai arzătoare probleme actuale, de viață și de moarte, a neamului nostru românesc: eliberarea Țării!

Petre Vălimăreanu

PASTORALĂ de Alexandru Gregorian

Iar colindă cânt de veac	Dezmierdat
Veste sfântă de condac.	Și legănat
Liniști de peșteri ascunse	De serafi cântând din nai
Asfințesc în culmi pătrunse	Și de sfinți, din câte-un pai.
De ursirile de Sus.	De lăiat, știme și ciute
Păcurarii - cin'mi-a spus?	I-au strâns rouă nouă'n cute
Pascu-mi oile și nu's,	De lumină, și urzit
Că'n pripoare, la mulsoare,	Scutece de in topit.
Li s'au făcut arătare	Păcurarii, tot pe plaiuri,
Înalte fețe cerești,	Tot prin raiuri, cu alaiuri,
Magi cu daruri pământești,	Au prins stea de peruzea
Și'ntr'un nor cât un fuior,	Și purces-au jos cu ea,
Lumii, Prunc mântuitor.	Colindând în străni de veac
Au purces să I se'nchine	Vestea sfântă de condac:
Bacii'n munți, peste obcine,	Că'ntr'o iesle îi adastă
Fătului din veșnicie,	Fără foc, fără colastră,
- Mugur sfânt de omenie -	Între miei de crin și nea,
La plinire de soroace,	Pruncul cât și Precista.
La umbrire de răstoace,	

&& Duminică 21 Septembrie s'au cununat, în biserica Sf. Gheorghe din Toronto, dl Marin Mihalache, editorul "Soliei", cu dra Laura Miranda Șerbănescu din Chicago, nași fiind familiile George Bălașu și Gh. Bulumete, iar slujitori preoții Zelea, Mihadaș, Handrabur și Tătulescu. Petrecerea, la Câmpul Românesc (Hamilton).-

&& La Karlsruhe s'a născut, în seara de 2 Decembrie, Clara-Naka Spanachi. -
+ La Hermitage, în USA, s'a stins, la 22 August, Vasile Basarabescu, legionar, fost la Rostock și Buchenwald, editor al ziarului "Trăznitul", prin care combătea vi-guros desmățul comuniștilor iviți printre românii americani, secretar al Comitetului lui N. Tecău pentru ajutarea refugiaților bolnavi și bătrâni, sprijinitor al "Vetrei". L-au prohodit preoții Grabovschi, Mancantelli și N. Moldovan. -
+ Duminică 17 August s'a stins la Santiago de Chile, la numai 64 de ani, prof. dr. Paul Constantinescu-Crețulescu, bucureștean, sprijinitor al "Vetrei". -
+ La Bridgeport a murit, la 67 ani, Dumitru Rigea. -
+ La adânci bătrâneți s'a stins, la București, ziaristul Ion Clopoțel, fost director al ziarului "Patria" din Cluj. -
+ La München a murit, la 27 August, Doamna Valeria Simulescu. -
+ La Stadte Paura, Germania, a murit refugiatul Gh. Dumitrache, membru al CNR. -
+ În Septembrie a murit, la Buenos Aires, părintele dr. Ion Dan. -
+ La 1 Iunie a murit, la mănăstirea din Sâmbăta (Făgăraș), Nicolae Mladin, fost mitropolit al Ardealului. -
+ La Paris s'a stins, la 9 Octombrie, av. V.V. Stanciu, fost deputat țărănist, sprijinitor al "Vetrei". Lasă în urmă o importantă operă, juridică și umanitară. -
+ La București a murit, la 98 de ani, savantul Iorgu Iordan. -
+ La Paris s'a stins, la 13 Octombrie, sculptorul George Apostu. -

+ La Freiburg s'a stins pe neașteptate, în dimineața de 13 Noembrie, Elisabeta Ciupenic, româncă vie, stâlp al bisericii locale, născută la Bănila pe Sîret, în partea Bucovinei răpită de ruși pe motiv că acolo ar fi și ucraineni; dar când cineva i-a spus, într'un lagăr de refugiați, că este ucraineancă, Doamna Ciupenic, care tocmai se găsea "de corvoadă" la barăci, i-a dat cu mătura'n cap... Frumoasă la chip și foarte inimoasă, ar fi putut figura în orice album reprezentând etnia românească din părțile Stotojinețului, între Pocuția și Țara Șipenițului.. La înmormântare (Luni, 17 Noembrie), oficiată de părintele D.Em.Popa, a participat foarte multă lume, nemți și români. Fie-i țărâna ușoară!-

+ S'a stins în America, la 3 Septembrie, tenorul Emil Marinescu. Avea 89 de ani.-

+ La 7 Septembrie a murit, la Montreal, Florița Dragomir Streinu, născută la Oravița, foarte activă în refugiu. Avea 70 de ani.-

+ Tot la Montreal s'a stins, la 25 Septembrie, Gheorghe Loghiade de la Găești, refugiat încă dela năvala rușilor. Avea 85 de ani.-

+ Tot în America s'a stins Vasile Fați, fost președinte la "Fărșerotul".-

+ La București a murit, la 14 Decembrie, Dan Brătianu, fiu al lui Dinu.-

+ De Crăciun, în zori, a murit la Offenburg, la 69 ani, dr. Petre Balașu, bihorean.-

+ La 13 Noembrie a fost înmormântat la Sydney unul din cei mai curajoși români ce-au evadat din închisoarea țării. Acum vreo 7 ani, Aurel Popescu sbura cu un bi-plan ce servea la stropitul arăturilor, ducând cu el peste graniță 19 persoane. A aterizat pe un câmp în Austria și au emigrat toți în Australia. Lucrând ca pilot tot la stropitul lanurilor, el s'a prăbușit cu avionul la 6 Septembrie. Slujba a oficiat-o pr. N. Iuhos, parohul Românilor refugiați în Australia, care a făcut și elogiul defunctului - în a cărui casă, neterminată încă, a urmat pomana.-

Notă.- Pe lista din numărul trecut a decedaților s'a trecut din greșală numele dlui maior Balotescu-Bordea în locul colonelului Ion Balotescu. Facem cuvenita rectificare, cu urarea, pentru maiorul pensionar Bordea, să nu părăsească această lume până n'o ajunge și dânsul colonel....

&& Rezoluția Congresului Aromân dela Mannheim, 2-4 Sept. 1985, cere: 1. Aromânii să fie recunoscuți oficial ca un popor aparte, de limbă neo-latină și cu drepturi culturale egale cu ale celorlalți locuitori din statele unde trăiesc. 2. Aromânii să fie ajutați oficial în statele unde trăiesc: a) să se predea limba lor maternă în toate școlile cu mai mult de 10 elevi aromâni; b) Evanghelia în biserici să li se citească în limba lor părintească și tot în ea să se transmită cântecele la radio și televiziune și să aibă cărți, reviste și jurnale; c) să aibă societăți culturale, unde să se cultive limba, muzica, portul și obiceiurile lor; 3. Limba aromână să nu fie discriminată, iar cei ce propagă discriminarea să fie blamați și pedepsiți.-

&& "Uniunea tră limba și cultura aromână" adună cărți și adeziuni. Are nevoie, pentru acțiunea ei, de orice fel de material, în orice limbi, ce privește viața Aromânilor. Cărțile pot fi trimise la sediul ei provizoriu: D - 7800 Freiburg, Lehenerstrasse 142.- Adeziunile se trimit la: Postfach 322, D - 7800 Freiburg. Cotizația ca membru e de minimum 4 mărci lunar. Ajutoarele la revistă (Zborlu a nostru), cotizațiile și orice sprijin bănesc se trimit prin mandat postal, sau la Konto 1225891 Off. Sparkasse, D-7800 Freiburg. Se pot trimite și în Franța, la CIAL - Strasbourg - compte 10102224896.-

&& La 28 Mai a avut loc la Zagreb finala națională pe 1986 a tenisului de masă, la care a concurat și "Unirea" din Uzdin, cu o echipă formată din Ilie Lupulescu, Mircea Măran și Florin Petroi. Această echipă românească din Banatul înstreinat i-a bătut pe toți, devenind astfel campioana națională a Iugoslaviei, care va concura, de-acum, cu echipele europene. Duminică 1 Iulie, Uzdinul a întâmpinat cu mari festivități pe învingători, fiii ai satului.-

&& Partea Basarabiei constituită în "Republică Moldovenească" trimite în Sovietul Suprem dela Moscova 43 deputați, dintre cari 13 femei. Nu știm câți dintre aceștia sunt români. Sovietul suprem din Chișinău are 380 deputați, dintre cari 253 români (66.6%), 57 ruși (15%), 51 ucraineni (13.4%) și 19 de alte naționalități (5%). Mitropolitul Ionofan, nu-i cunoaștem obârșia. Cei ce vor să devină preoți trebuie să meargă la Odesa, Moscova sau Leningrad, unde învățământul e, natural, în rusă. ("Lupta")

&& La Universitatea din Freiburg au avut loc în a doua jumătate a lunii August, timp de două săptămâni, cursuri de limba română, dialectul macedo-român, cu "elevi" veniți mai ales din Iugoslavia și Grecia. În ultima zi, Duminică 31 August, aceștia au dat și o mică serbare, cu jocuri și cântece de pe meleagurile lor, unii participanți în frumoasele costume ale "aușilor". Sufletul frumoasei activități de redeșteptare: prof. Vasile Barba, cu Doamna.-

DIN LUMEA EXILULUI

&& S'au împlinit, la 13 August, 25 de ani de existență, în mijlocul Berlinului, și al Europei, a zidului rușinii, semn de neputință a satrapilor Kremlinului, de a conține valul fugarilor, dar neputință și a lumii libere, de a opri această monstruoasă. De-atunci mai n'a fost șef de Stat, fruntaș al vieții publice din Occident, care să nu meargă ca să se indigneze la fața locului; dar, dincolo de vorbe, nimeni n'a întreprins nimic, iar zidul s'a vădit rezistent la perorații. Și totuși, ar fi fost de ajuns să se închidă unele robinete, ca el să cadă singur, întocmai ca ale biblicului Ierihon. Așa, pe lângă monument al dublei neputințe, el a rămas să fie ucigaș al multor tinere vieți, în efortul lor de a răzbi la aier, și stimulent al desnădejdiei robilor lui Marx. Dacă ar pieri, în orice chip, s'ar vădi primii ghiocei ai liberării. De-ar atârna însă de noi, l-am lăsa să dăinuie, ba chiar l-am îngriji cu sârg, - pentru ca, alături de Pitești și Canalul lui Gheorghiu-Dej, de chilometrica groapă de la Katyn, de fioroasele foibe ale lui Tito, și mii de alte astfel de "monumente", să fie omenirii un permanent memento de ce-o așteaptă când, ca străbunii de la Sodoma, sau Pompei, uită de orânduiriile lui Dumnezeu! -

&& Exact când anunța sancțiuni în contra Africii de Sud, care n'ar respecta dreptul antropofagilor de-a mânca carne albă, America vestea și premiarea Răsăririi, ai cărei băștinași nu știu ce să mai facă de-atăta belșug și libertăți, cu clauza națiunii favorizate. În acest contrast stă toată contradicția care hrănește haosul din lume. Dacă un negru trăiește bine undeva, este în primul rând în Statele Unite și în Africa de Sud. Și dacă albul trăiește infernal undeva, este în primul rând în România. America știe destul de bine că, de-ar cădea guvernul din Pretoria, negrii de-acolo ar trăi la fel ca cei din Mozambic, iar foarte importanta arteră navală ar cădea în mâna rușilor. La fel de bine știe că, prin clauză, favorizează nu pe români, cari nu văd un bob de grâu din toată pricopseala asta, ci planurile expansioniste ale Rusiei, tot beneficiul mergând să întărească terorismul și revoltele pe mapamond, inclusiv în Africa de Sud. Atunci, care-i motivul acestei mai mult decât ciudate comportări? Sunt în America "americani" cu greutate de decizie, cari au alte interese decât ale Americii?...

&& Dl Gh. Brașoveanu, fondator, cu dr. Cană, pr. Calciu și alți buni și curajoși români, al Sindicatului liber în țară, ne-a trimis din Statele Unite, unde se află de câteva luni, un întreg dosar documentar, pe care, din cauza volumului, n'avem cum îl publica, dar va trebui să iasă în broșură. "În concluzie - scrie dsa - recunoaștem că SLOMR n'a putut să-și realizeze scopul de a ameliora viața poporului român, care din 1979 n'a făcut decât să se înrăutățească. El ar fi fost o frână în acțiunea nefastă pe care tiranul Ceaușescu o amplifică neîncetat prin plata muncii în acord global, cea mai nedreaptă formă de salarizare, prin aducerea armatei în mine, fabrici și în lanuri, prin mărirea cotelor agricole, prin reducerea alimentelor și combustibilului, adică prin înfometare și înghețare, prin practicarea unui adevărat genocid față de noi-născuți și bătrâni, prin degradarea femeilor coborâte la nivelul găinilor cu controlul sarcinei, toate fapte de... vitejie care explică crearea Bulevardului Victoriei Socialiste, reputată față de propriul popor, învins și făcut sclav. SLOMR a fost înăbușit în fașă, deoarece nu s'a bucurat de un sprijin, cum a fost cazul cu SOLIDARNOSŃ în Polonia, susținut de Biserica Catolică", - pentru a încheia, în colaborare cu... Eminescu: Vai de biet român săracu, îndărăt tot dă ca racu, când este condus de dracu... "

&& Strechea "împăciunitoristă" a dat iar în unii foști legionari, ceea ce pune un serios semn de întrebare asupra formării lor. Legiunea nu-i o organizare birocratică, ci o firească stare de spirit și de conștiință. Noi socotim legionar pe oricine-și iubește neamul și țara, cinstește pe Dumnezeu și-i gata de orice sacrificiu pentru credința sa, indiferent dacă a ridicat sau nu mana, dacă a încins diagonală, plătit cotizație, făcut marșuri, lucrat în tabere. Toate astea au putut fi și accidentale. Legionar rămâne cineva atăta cât rămâne în cadrul condițiilor de bază. Așa fiind, socotim că Bălcescu, de pildă, a fost un excelent legionar. La fel Horia Ursu. La fel Pârvan. La fel și Avram Iancu. Nu-l putem socoti legionar, în schimb, pe Horia Sima, pentru motivele știute, chiar dacă a făcut scurtă la mână salutând, sau a chiorâș uitându-se peste veacuri. Dar dacă el s'a dovedit iresponsabil, marii vinovați sunt coteii ce i-au cântat în strună, pentru vanitatea unor grade anapoda, sau din prostie. Or tocmai cu aceștia ar vrea să se "împace" unii socotiți ca legionari! Pentru că, zic ei, se simt bine împreună, petrec foarte frumos, se înduioșează de trecut (la picnic), - și-apoi, unirea nu-i porunca vremii? Aici trebuie să constatăm niște confuzii. Căci, dacă de la luptă nu poate ni-

meni fi exclus, absorbirea acestor elemente alogene într-o mișcare cu precizie norme eroice și etice n'ar duce decât la alterarea ei și la sigura dezorientare a aspiranților ce-ar vrea să se convingă "pe viu" de seriozitatea prediciei. Pe cei ce umblă după împăciuri nu-i împiedică nimeni să-și petreacă cu cine vor, de le rezistă nasul, dar nu pot pretinde să facă dintr-o cumetrie personală o reabilitare pe socoteala sfintelor morminte de la Casa Verde! Și-apoi, au măcar garanția pocăinței? Lepădatu-s'a vreunul de Satana? Sau trebuie să le împrosptăm memoria, redeschizând dosarul crimelor forțate, inclusiv al rușinii! Pacifiștii noștri de ocazie ar fi bine să se întrebe mai întâi, înainte de a-și băga calul troian în casă, ce-ar face Căpitanul, ce-ar face Moța, ce-ar face Nicadorii, Banea, Clime, ce-ar face miile de uciși pentru credința într-o Românie luminoasă, puternică și-ascultătoare de Dumnezeu, - ce-ar face toți aceștia în situația dată, cum s'ar comporta ei cu stegarii iubărețului aventurier care, "după toate cele", a mai avut tupeul să se creadă cel mai indicat a reprezenta.. sfینtenia lui Moța și legile de fier ale Mișcării lui Corneliu Codreanu! Nu! Simiștii s'au exclus singuri și definitiv din oastea verde când, la o cotitură dramatică pentru Mișcare, au optat, deliberat, pentru impostură și rușine. Drumul Legiunii și l-au barat definitiv, și pentru totdeauna!-

&& Nemaștiind ce să întreprindă pentru salvarea țării, unii obișnuiesc, de la un timp, să caute soluții în comun, la "masa rotundă". Un astfel de sobor a avut loc la Paris, 12 Aprilie, iar desbaterile se publică în "Dialog". În discuție a venit, inevitabil, și Garda de Fier, dușman înverșunat, cum toată lumea știe, al liberării țării. Pentru Carl Gibson, ea reprezintă "o ideologie mizantropică primitivă care nu satisface individul, ci îl sclavizează, îl supune unor idei absurde, unei discipline, executării unor ordine, chiar împotriva corpului său și chiar contra conștiinței sale. De ce îl supuneau legionarii? - se întreabă și dl Dinu Zamfirescu. Pentru că prin umilire îl dominau. Se aplicau niște pedepse, cum se poate citi în unele publicații legionare, de unde reiese cum Căpitanul îi bătea sălbatic și ei executau". - Din care "publicații legionare" și-o fi luat dl Zamfirescu informația? Păcat că n'o spune! Poate de-acolo, de unde i s'a revelat și chestia cu fabrica din Rășinari... Oricum, acum știm de ce oameni ca Nae Ionescu, Dragoș Protopopescu, Găvănescu, Vasile Cristescu, Traian Brăileanu, prof. Șumuleanu, gen. Cantacuzino, Moța, Banea și alți români de frunte au stat în Legiune: de teamă că-i bate.. Căpitanul! Radu Gyr, dacă a putut crea versuri ce vor rămâne cât va rămâne neamul românesc, se știe acum, mulțumită dlui Zamfirescu, că le-a făcut în goana urmăririi, dărdăind de frica ciomăgelii când scria... Evident, la afirmații de acest soi nu e nimic de comentat. Le-am semnalat doar spre a evidenția, pentru posteritate, seriozitatea unor "luptători", într'un moment când însăși existența românismului este în joc!-

&& Careva ne atrage atenția asupra unei note din Bire a lui Kir Theo, carele, prinzând a scrie istoria Exilului, afirmă, cu cunoscuta-i cinste, că redactorul Vetrei "în anii 1960 a susținut pe un ilustru necunoscut, propășit ca "refugiat" la Paris, pe nume Grigore Iosub și l-a impus unei formații corale pe nume "Carmen" pe care o dirija. Într-o bună zi, după vreo trei ani cât a stat ca "refugiat" la Paris, Grigore Iosub s'a repatriat. Drept răsplată pentru treaba care a făcut-o în lumea refugiului, datorită girului dat de Petre Vălimăreanu, comuniștii i-au oferit un post de profesor la Conservatorul din București". - Regret din suflet că nu-i așa. Pe vremea aceea călătoream mult și la Paris eram mai mult sporadic. În ziua când s'a constituit "Carmen", 26 Dec. 1960, eram, cum văd în însemnările mele, la Roma (unde locuiam) - și s'a constituit la biserică, unde paroh era părintele Boldeanu, având în consiliu pe D. Bacu, D. Em. Popa, N. Apostoliu, N. Chiriac și Dorina Ienciu. Pe Iosub nu l-a "impus" nicio influență, ci capacitatea sa. Și trebuie spus că cea mai frumoasă și rodnică activitate artistică-culturală a refugiului din Paris a fost în timpul șederii acolo a lui Iosub; dacă aș fi avut vreun merit în această treabă, m'aș lăuda cu el. Nu cunosc motivele întoarcerii lui Iosub în țară. Trebuie c'a nimerit vreun moment de relativă "destindere", care a permis și aprecierea lui la justa-i valoare. Nici n'am auzit să fi avut cineva ceva de suferit de pe urma așazisului său "agentlăc". -

&& Episcopul Vasile al Oradiei a luat pe vremuri parte la congresul studentesc la Herculan, cu Onisifor Ghibu, carele, "auzind câteva lozinci petardante și văzând câteva scene groaznice, mănate de ură, m'a luat de mână și mi-a zis: "Să mergem. Aici nu e locul nostru". Pe chipul lui Ghibu se putea vedea "neliniștea și înfristarea față de viitorul tineretului" ("Telegraful român", 15 Iulie). -

La acel congres a luat și subsemnatul parte și n'a văzut nicio scenă "groaznică". Groaznic a fost însă destinul tineretului, victimă a îndărătniciei cu care

a luptat ca să împiedice groaznicele perspective spre care era împinsă țara și căroră le-a căzut victimă, cu grei ani de pușcărie, și Onisifor Ghibu; dar despre asta, episcopul partidului nu suflă un cuvânt!

&& "Libertatea" publică un "răvaș" al lui Păstorel, cu un bou milostiv și un măgar flămând: "Eu colo'n grajd am fân destul, / Mănâncă până-i fi sătul, / Apoi așteaptă-mă că vin, / Cum isprăvesc aici o treabă, / Și-atunci, om mai vorbi puțin. / Măgarul o tuli în grabă, / La grajd, mîncând cu poftă mare, / Și când nu mai putu de fel, / Strivi tot restul în picioare... Și cum n'avea ce să mai facă, / Intră'n amor cu vaca (vacă!), / Trîntind și ușa după el! ..Boul a rămas tablou, / Însă măgarului nu-i pasă. Morala: Când știi prea bine că ești bou, / Să nu inviți măgari la masă". - Reproducând acest "răvaș", redacția nu s'a gândit, desigur, la un anumit "dosar", magistral rezumat de poet...

&& Vedem în "Dialog" că Panait Istrati dădea autografe, într'o librărie bucureșteană, "cu pistolul pe masă, lângă teancul de cărți. Nimic de mirare. Extrema dreaptă îl înjurase, amenințându-l cu moartea, ca pe unul vândut comuniștilor". - De mirare, căci cărțile demascau, tocmai, mîciuna comunistă! De altă parte nu vedem cum pistolul de pe masă l-ar fi putut apăra de un glonț ce putea fi tras de oriunde. Și nici de ce, în loc de amenințări, nu l-ar fi împușcat deadreptul. Am fi însă curioși să știm cum îl consideră "Dialog" pe Stelescu, care voise să ucidă pe Căpitan tocmai pentru că, zicea el, a trădat idealul și nu-i destul de la dreapta: era el, sau nu, de "extrema dreaptă"? Întrebăm, pentru că Panait Istrati, întors în țară, colabora la foaia acestuia, "Cruciada românismului". De-acî poate și nedumerirea, condită cu picante înjurături, a unor buni români, asupra ciudatei colaborări...

&& La 5 Decembrie 1892, trei perechi de tineri ardeleni, îmbrăcați în costume de Săliște, Năsăud și Maramureș, au sosit la Iași să dăruiască Ligii Culturale un drapel. "După o slujbă religioasă, oficiată de soborul preoțesc - citim în "Românul liber" al dlui Rațiu - mitropolitul Veniamin Costache sfinți drapelul tricolor". - Momentul trebuie să fi fost deosebit de mișcător, dacă, pentru trăirea lui, s'a deplasat însuși Veniamin Costache, din groapa'n care zăcea de vreo jumă de veac...

&& Intr'un singur număr din "Țara și Exilul", cel pe Aprilie, găsim: "Împărțirea Europei și subjugarea popoarelor pot fi înlăturate numai atunci când popoarelor li s'e vor acorda dreptul la autodeterminare"; "Pornind dela această masă românească din jurul Vidinului, ignorați de toți..."; "procesul de comunizare al țării"; etc. - Că grea mai e limba română! Că dl Sima a fost "profesor" se vede și din numărul pe Iunie, unde, la p.23, vedem, și încă repetat, că Basarabia a fost răpită la... 1809! Pentru cei ce țin să "facă politică", poate n'ar fi rău să se impună cunoașterea, obligatorie, a limbii și istoriei naționale...

&& Citim, în "Dialog" (Oct.86), că, în 1943, "România, vasală a Axei, era livrată violențelor antisemite ale Gărzii de Fier. Tânărul Caraion, patriot, combatant alături de comuniști, atunci puțin numeroși, luptă contra naziștilor". - Că autorul, René Tavernier, probabil un francez, n'a cunoscut realitățile, s'ar mai putea. E mai puțin scuzaibil c'a trimis la publicat lucruri necontrolate - și de neînțelese că revista, obligată să știe cum stau lucrurile, a ținut să-i publice minciunile. Păi, în 1943, nu mai existau decât patru categorii de legionari: fugiți peste hotare, închiși, înmormântați, sau pe front în prima linie. La guvern era, din Ianuarie 1941, Antonescu singur: să-l fi luat pe acesta drept... legionar? Dar violențele acestuia s'au îndreptat, cu toată... violența, exclusiv contra legionarilor și nicidecum contra evreilor, protejați chiar contra lui Hitler, așa cum recunosc și cei mai cinstiți dintre ei! Ce să mai zicem de o vasalitate, inventată parcă anume ca să degradeze iureșul cu care ostașii noștri au trecut Prutul?.. Dar publicația face un prost servici și lui Caraion, pe care, în plin război de liberare a Basarabiei și Bucovinei de sub jugul bolșevismului, îl arată ca luptător.. alături de comuniști - totul sub semnul "patriotismului"! Și ce să mai zicem de inteligența poetului, care, după un sfert de veac de nelegiuiri ale bezbojnicilor, cu milioane de crime la activ, încă nu-și cunoștea tovarășii de luptă?.. Dar semnalarea noastră s'ar putea să ajungă prea târziu - precedată, cumva, de protestele unora din colaboratorii "Dialogului", pe cari ne încăpățănăm să-i credem măcar bine intenționați, sensibili la minciuni așa de grosolane...

&& Ca să-i consoleze probabil de lipsuri, și să-i descurajeze de la fugă, mitropolitul Plămădeală amintește credincioșilor înțelepciuni vechi: că, "fie pâinea cât de rea, tot mai bine'n țara mea! Căci nu numai cu pâine trăiește omul", ci și cu palavrele lui Ceaușescu...

&& "În momentul de față - scrie dl Cămpăanu, în "Bire" - m'am adresat celor mei prieteni, cari azi sunt oameni în toată firea". - Păi înainte... cum erau?

&& Vedem în "Credința" episcopiei ceașiste din America că "viața și faptele" defunctului patriarh al partidului "sunt bine cunoscute". Ba bine că nu! Tot acolo mai citim că defunctul ajunsese patriarh "prin voia Bunului Dumnezeu": așa s'o fi chemând azi Pingelescu?... Mai vedem, în fine, că defunctul funcționar al partidului a fost, acum, "chemat la Domnul": de unde atâta.. siguranță?

&& În "Pe urmele lui Vlad Tepeș", tipărită la București, 1979, Radu Ștefan Cioabanu enumeră, alături de beșlii, topcii, agazi și alți aiângii din oastea lui Mohamed II când cu invazia în Țara Românească, pe ceauși: "În rândurile oștirii umblau, cu repeziciunea fulgerului parcă, ceaușii, 'ochii și urechile Sultanului'. Ei vegheau la rânduiala fiecărui steag, la modul în care se înainta, la ce se discuta. Imediat loveau cu cnuturi sau cu măciuci din fier umerii celor nemulțumiți, având grijă să nu fie sâmburi de răzmeriță. Dacă se repeta protestul sau dacă cel lovit se opunea, îl tăiau, pentru a fi un exemplu în fața celorlalți" (p. 190). - Demascând nobila obârșie a "fiului iubit", rămas credincios apucăturilor străbune, ba întrecându-le cu vârf și îndesat, autorul a avut un uimitor curaj...

&& "Intelectualul de stânga - Caraion, citim în "Curentul" - pasionatul de profeții revoltate și contestație imediată, a fost mereu pregătit să înfrunte totalitarismele". - Asta, după ce, în fraza precedentă, se afirma că defunctul fusese "la un moment dat chiar secretar de redacție la "Scânteia tineretului"! Mersese acolo, pe semne, ca să înfrunte totalitarismul chiar la el acasă...

&& Vedem în "Țara și Exilul" că la Madrid, de Zece Mai, un "Te Deum a fost prezidat de dl Nicolae Roșca, președintele Comunității Românilor din Spania, împreună cu cei doi vice-președinți: Dna Jeana Ghenea și dl Traian Popescu". - Nu știm cum va fi arătat Traian Popescu în odăjdii, sau dna Ghenea, dar credem că ele mai bine l-ar fi aranjat pe dl Sima...

&& Scrie dl Dinu Zamfirescu, cu mâna pe inimă: "După exemplul creatorului Mișcării Legionare, Corneliu Codreanu, mulți dintre membrii ei au fost formați în cultul crimei și al asasinatului politic. Codreanu și cei ce-l urmau, atunci când nu asasinau cu propriile lor mâini, inspirau, organizau și patronau asasinate". - Textul apare în "Dialog" - ul dlui Solacolu, - care are grijă să spună, în acelaș număr (29 Nov. 86), că "pentru conținutul articolelor răspund autorii lor". Noi credem, totuși, că conducătorul unei publicații are și el ceva de spus și nu publică orice. Dacă, de pildă, cineva ne-ar trimite un articol în care ar afirma, să zicem, că dl Solacolu e un măgar, noi am refuza să-l publicăm. Și asta, indiferent de temeinicia sau netemeinicia afirmației. -

&& Din țară. - Deși nu-i șomaj, nimeni nu muncește; deși nimeni nu muncește, planul se îndeplinește; deși planul se îndeplinește, nimic nu se găsește; deși nimic nu se găsește, toată lumea are de toate; deși toată lumea are de toate, toată lumea înjură; deși toată lumea înjură, toată lumea aplaudă...

Supă de pui (rețetă): Apă pui, sare pui, legume pui, doar pui nu pui...

- Ce e mai rece decât apa rece? Apa.. "caldă". -

Radu Cornățeanu

OCTOMBRIE de G. Topârceanu

Octombrie-a lăsat pe dealuri	Întârziată fără vreme
Covoare galbene și roșii,	Se plimbă Toamna prin grădini
Trec nouri de argint în valuri	Cu faldurii hlamidei plini
Și cânt'a dragoste cocoșii.	De crizanteme.
Mă uit mereu la barometru	Și cum a'ia plutește'n mers
Și mă'nfior când scade-un pic,	Ca o marchiză,
Căci soarele e tot mai mic	De parcă'ntregul univers
În diametru.	Privește'n urmă-i cu surpriză, -
Dar pe sub cerul cald ca'n Mai	Un liliac nedumerit
Trec zile albe după zile,	De-alura ei de domnișoară,
Mai nestatornice și mai	S'a'ngălbenit, s'a' zăpăcit,
Subtile...	Și de emoție-a'nflorit
	A doua oară...

&& Duminică 5 Octombrie s'a deschis la Stockholm prima biserică română ortodoxă pentru Românii liberi. Se cheamă "Adormirea Maicii Domnului" și s'a afiliat Eparhiei Europei Centrale cu sediul la Freiburg. La Sf. Liturghie, oficiată de pr. Gh. Borca, au participat episcopul sirian, reprezentanți ai autorităților, preoți locali și numeroși români refugiați, cum și operatori de la radio și televiziune.

&& Duminică 30 Noembrie, pr. prot. D. Em. Popa a instalat la Düsseldorf pe noul paroh, pr. Alexandru Pop, cu care a și concelebrat Sf. Liturghie, urmată de parastas pentru făuritorii României Mari și pentru legionarii uciși în noaptea Sf. Alexandru. evenimente despre care a vorbit părintele vicar. -

Ora nouă dimineața. În fața marelui magazin "Unic" din București s'a făcut deja coadă. Un corespondent de presă străin numără discret: 527 de persoane. Stau cuminți și răbdători așteptând nu se știe ce. Ceva, ce-o fi, ce-o pica. În cel mai fericit caz mult râvnita pungă cu ghiare de pasăre. Da, n'ați înțeles greșit. Singurul lucru la care mai poate spera bucureșteanul e să poată cumpăra o pungă cu ghiare de pasăre. S'au dus timpurile fericite când se dădeau chiar pui înghețați, vineți și atât de mici încât intrau 3-4 la kilogram. Au rămas de domeniul amintirii. Penuria de alimente e atât de mare, încât, după cum afirmă într'unul din numerele trecute revista "Der Spiegel", numai la magazinul Corpului diplomatic se mai poate găsi și altceva în materie de carne și anume jumătăți de capete de porc. Lux mare, nu glumă!

În schimb, dacă cu mâncarea stăm mai prost, partidul și guvernul își manifestă într'alt fel "grija față de om". Căci problema principală, de care depind bunăstarea și viitorul fericit e înmulțirea rapidă și masivă a populației. În acest scop, o haită numeroasă de "funcționari" fac vizite regulat la domiciliul amăraților de cetățeni și îi chestionează direct și fără jenă asupra celor mai intime lucruri. Oricât ar părea de incredibil, faptul e perfect autentic. Oamenii sunt obligați să răspundă la întrebări nerușinate, - o imixțiune, nemai auzită în niciuna din țările lumii, în cea mai intimă parte a vieții personale. Din două în două săptămâni femeile sunt obligate să se supună unor consultații ginecologice pentru ca orice sarcină incipientă să poată fi depistată.

Inercarea de avort se pedepsește cu 25 de ani închisoare. Să nu fim înțeleși greșit, nu suntem partizanii avortului și fără discuție că cel mai frumos și mai sfânt rol al unei femei e cel de mamă, dar măsurile abuzive, ca să folosim un cuvânt blând, sunt de neimaginat, și demnitatea umană, pentru care s'au sacrificat atâtea generații, este călcată în picioare într'un mod care nu poate găsi niciun fel de calificative. După cum anunța zilele trecute un post de radio german, un cetățean al RFG a fost prins la controlul vamal cu un număr de pilule anticoncepționale pe care încerca să le ducă în țară. A fost arestat și riscă acum o condamnare de 20 de ani. Ce-ar mai fi de adăugat?

"Grija pentru viitorul fericit al țării" se mai manifestă și altcum. Capitala e la pământ și distrugerile cutremurului din 77 au fost o glumă față de ce se întâmplă azi. Vizitatori cari ajung acum la București, după ce nu l-au mai văzut câțiva ani, sunt deadreptul uluiți: nu mai recunosc nimic. Nu mai există piețe, străzi, clădiri de care își aminteau. Peste tot numai moloz și gropi, ici și colo câte-o casă izolată. Parcă un război pustiitor a trecut ca un tăvălug peste frumosul Paris al Orientului, cum era denumită odinioară capitala țării. Noaptea nu se mai poate circula din cauza hărtoapelor pentru că, între timp, și problema iluminatului "s'a mai îmbunătățit"...

În această atmosferă propice, criminalitatea și jafurile înfloresc și trebuie într'adevăr un curaj inconștient ca să te aventurezi pe străzi după ce se întuneacă. Stai acasă, că-i frig și bine, programul de televiziune se repetă cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, aceeași mutră și aceleași osanale în fiecare seară, astfel că nici nu merită să-l mai deschizi. Cine-i fericit și are antena pentru prins televiziunea bulgară șade cu căciula în cap și cu mânuși în mâini și privește la vecinii de peste Dunăre. Poate că așa uită că nu are ce să mănânce și că mâine trebuie să se scoale iar cu noaptea în cap ca să aștepte, poate, poate s'or da mult visatele ghiare de pasăre. Dacă acestea nu sosesc, venim altă dată, poate mâine, poate cine știe când, odată și odată tot trebuie să sosească și ele. Coadă se topește ca prin farmec, sub ochii vigilenți ai câtorva cetățeni în haină de piele care apar ca prin farmec la coadă, în momentul în care se anunță că "azi nu se dă nimic". La doi-trei pași, o mașină de miliție veghează și ea cu atenție ca nu cumva oamenii înghețați să-și exprime în vreun fel nemulțumirea. Și asta face parte tot din "grija pentru om". De ce să se enerveze cetățeanul? Enervarea scurtează viața, precum se știe.

Valentin Cristescu

&& Aniversarea unui veac de prezență a Statuii Libertății la porțile Americii a dat prilej "presei" sovietice să-și arate desgustul față de viața din Statele Unite. Libertatea americană - scrie "Pravda" - "e libertatea de a vinde și a se vinde, libertatea dolarului și a grămezilor de bani. Ea înseamnă libertatea de a trăi în mizerie, de a suferi de foame, de a nu avea un acoperiș.. Acolo e re-glementată rigid până și libertatea la cuvânt". - Și-atunci nu se înțelege de ce se'nghesule atâtea lume la porțile Americii, mai ales din țările unde arhivea exilului.ro rea Moscovei, în loc să meargă în Rusia tuturor libertăților...

&& Intalnirea căpeteniilor americană și sovietică la Reykjavik n'a dus la niciun rezultat și Gărbaciov a plecat tare amărît - și pe bună dreptate: el nu ceruse altceva decât ca americanii să înceteze de a se mai apăra, distrugându-și arsenalele și renunțând la proiectele lor spațiale; în schimb, rușii se angajau să ocupe și Pakistanul și să libereze, deocamdată, doar Orientul Mijlociu - totul în modul cel mai pașnic posibil, cu flori și valsuri vieneze. Dar dorințele lor, ca toate idealurile pure, n'au găsit înțelegerea la care se așteptau...

&& Pe drumul dintre Viena-Bratislava există, la Kaisersteinbruch, un cimitir de război - despre care VATRA a scris acum vreo 30 de ani - în care se află și o imensă groapă comună cu osemintele unor prizonieri români, morți de foame și de frig pe vremea "guvernului" Sima. Acolo familia Gabor ridicase, pe piatra funerară, o cruce de metal. Anul trecut crucea a dispărut de-acolo, prin vitejia "etniei" dlor Titus Michael-Drăgan și... a bisericii ortodoxe române din Viena de rit marxist. În controversa ce-a urmat, autoritățile au dat dreptate bunului simț, iar azi se înalță acolo o cruce și mai mândră, de stejar, "închinată celor 189 suflete de Români, de familia Gabor, Viena".-

&& "Bire" reproduce un poem intitulat "Patria" și publicat la 14 Iunie în "Scântea tineretului": "Bate vremea, însă țara / Din pământ nu se clintește, / A'nvățat la noi și iarba / Să vorbească românește. / Câți au vrut să ne jupoaie, / În cârlige-apoi au stat, / O, câți lupi în piei de oaie / N'am văzut și spânzurat! / Au bătut la ușa noastră / Toți cerând un pumn de oase, / Voiau, însă, trupul nostru, / Prins în cuiele frumoase. / Am avut răbdare multă, / Până s'au făcut țărăni. / Umbra lor în ștreanguri grele / Veacuri lungi o să rămână. / Bate vremea, însă țara / Din pământ nu se clintește, / A'nvățat până și cerul / Să vorbească românește". - "Rabinul șef Mose Rosen a protestat vehement", ne informează "Bire" în continuare. Dar cel mai de-așteptat să protesteze ar fi fost Ceaușescu, văzând ce perspective i se deschid, lui și întregii familii de lipitori...

&& În biserica română liberă din Geneva, Duminică 14 Decembrie, după Sf. Liturghie, oficiată de pâr. protopop D. Em. Popa, a urmat comemorarea unirii Transilvaniei, precedată de un parastas pentru făuritorii ei. După amiază, tot la Temple de la Fusterie, a urmat serbarea pomului de Crăciun, cu tradiționalele colinde.-

&& În țara în care se crapă pur și simplu de foame, Ceaușescu a inventat o nouă decorație, intitulată, nici mai mult nici mai puțin, "Erou al Noii revoluții Agrare" - și... s'a decorat singur! Cum să mai interpretăm acest nou act de convocare? Adjectivele lipsesc și pentru liota lingărilor din jur, ce și-au tocit palmele aplaudând toate prostiile. Păi revoluția lui agrară, ce repune boii la plug și unghiile la plivit, se vede și pe columna lui Traian!-

&& Citim undeva că "Ștefan Munteanu s'a născut pe 4 Noembrie 1926 în Caracal, județul Olt". - Dacă s'a născut în 1926, s'a născut în județul Romanați. Interesant de remarcat că ignoranții din capul țării, "reorganizând" districtele, au abolit numele județelor Romanați și Vlașca, atestări străvechi ale românității locurilor. Faptul se încadrează în planul de ștergere a istoriei noastre.-

&& Românii din Banatul înstreinat au organizat la Alibunar, 29-31 August, ediția 26-a a festivalului de folclor și muzică, în prezența a mii de spectatori, cu fanfare, coruri, echipe de teatru și de dans la care au colaborat 1400 de persoane. Formațiile proveneau din 30 de localități, printre care Uzdin, Torac, Satu Nou, Alibunar, Vârșeț, Ecica, Ofcea, Vlaicovăț, Doloave, Straja, Petrovasăla, Selleuș, Locve, Rătișor, Sutiesca, Coștei, Iancov Most, Barițe, Nicolinț. Formații din Cocvacița, Panciova, Subotița și Ruski Krstur au executat cântece și dansuri sârbești, maghiare, slovace și rutene. Festivalul s'a încheiat Duminică seara, prin acordarea unor premii.-

&& La 20 Martie a avut loc la Hotel Metropol din Skopje a 6-a serată armânească, cu versuri și orhestră din Crușova, la care au participat peste 130 de armâni din toată Macedonia, ba și din Belgrad și din Niș. A participat și istoricul armân Al. Markovski, "cu muliarea sa", iar tânărul Dina Cuvata și-a prezentat cartea de versuri populare gramostene.-

&& La 27-29 Iunie a avut loc la Selia adunarea societăților vlahice din Grecia. S'a hotărât înființarea unui muzeu la Larisa și a unei biblioteci la Salonic. Tot aci ar fi să se adune un congres al Vlahilor din toată lumea (Frândza Vlahi).

&& La carnavalul din Viena a fost invitată și echipa de jocuri a Soc. Culturale Armâne din Nausa/Macedonia. Dansurile s'au transmis la televiziunea austriacă, germană și italiană, gazetele le-au lăudat și-au publicat fotografiile.-

&& Salonicul avea, în 1904, 120.000 locuitori, dintre cari 60% erau armâni; restul: turci, greci, bulgari (Zborlu a nostru).-

- 1 Sept.1906: Preotul Moise Balea scoate, la Cleveland, ziarul "America".
- 2 Sept.1836: Se deschide seminarul Mitropoliei din București.
- 2/14 Sept.1876: Se naște, la Cernatul Săcelelor/Brașov, prof. Al. I. Lapedatu.
- 3 Sept.1546: Moare Petru Rareș. E îngropat la Pobrata, ctitoria sa.
- 2-6 Sept.1916: Luptele dela Turtucaia, terminate catastrofal.
- 5 Sept.1936: Jandarmii democrației românești aruncă osemintele ostașilor căzuți pentru făurirea României Mari, strânse de legionari de prin văile Carpaților în tabăra dela Susai.
- 6 Sept.1476: Tepeș și Ștefan sdobesc o oaste turcească lângă apa Siretului.
- 6 Sept.1861: Se înființează, la Sibiu, "Astra".
- 7 Sept.1906: Se desvelește, la Arenele Romane (București), statuia Lupoaiței.
- 8 Sept.16 a.C.: Se naște, în Galilea, Maica Domnului.
- 8 Sept.1836: Se inaugurează școala națională din Câmpulung/Muscel.
- 9 Sept.1861: Se naște Agatha Bârsescu.
- 9 Sept.1896: Moare actorul Matei Millo.
- 9 Sept.1906: La Ateneul Român, congresul internațional al scriitorilor.
- 14 Sept.1856: Se naște, la Botoșani, Sofia Nădejde. Moare la 11 Iunie 1946.
- 16 Sept.1941: Românii trec Niprul pe la Berislav-Kachovka.
- 16 Sept.1901: Iese la Câmpulung săptămânalul "Voința Muscelului".
- 18 Sept.96: E asasinat, cu concursul soției, nevrednicul împărat Domițian.
- 19 Sept.86: Se naște Antonin Fiul. A construit un teatru la Porolissum (Dacia).
- 21 Sept.1886: Se naște, la Dobreni-Câmpuri/Ilfov, Vasile Militaru.
- 23 Sept.1386: Mircea cel Mare, Domn al Țării Românești.
- 25 Sept.1656: Sava Brancovici, sfântit la București, episcop al Transilvaniei.
- 25 Sept.1806: Bandele lui Pasvantoglu pradă Oltenia, jefuind în special Craiova.
- 26 Sept.1921: Moare, la Tighina, Matei Donici.
- 26 Sept.1941: Românii cuceresc Filiberta, la Marea de Azov.
- 27 Sept.1461: Vlad Țepeș dăruiește mănăstirii Comana satul Călugăreni.
- 27 Sept.1906: Greciiucid pe românul Nicolae Tociu din Gramaticova/Macedonia.
- 28 Sept.1876: Moare Costache Negri. E îngropat la Tg. Ocna.
- 28 Sept.-14 Oct.1916: Lupte grele la Oituz.
- 28 Sept.1916: Moare Nicolae Filipescu.
- 28 Sept.1981: Moare la Roma, la 86 ani, mons. Aloisie Tăutu.
- 29 Sept.1916: Cade pe front, la Legheluș, căpitanul Petre Carp.
- 30 Sept.1916: Nemții ocupă Rucărul.
- 30 Sept.1916: Cade la Coți, în munții Făgărașului, generalul David Praporgescu.
- 1 Oct.1861: Moare Moise Nicoară, profesor al împăratului Ferdinand V.
- 1 Oct.1886: Se naște Grigore Filipescu, fiu lui Nicolae, director la "Epoca".
- 1 Oct.1936: Apare "Pentru legionari", de Corneliu Zelea Codreanu.
- 2 Oct.1856: Se naște, fată de preot, poeta Aurelia Goga, învățătoare, mama lui Oct.
- 2 Oct.1896: Se inaugurează, în Calea Griviței, Școala de poduri și șosele.
- 2 Oct.1931: Smaranda Brăescu bate recordul mondial feminin de parașutism.
- 2 Oct.1941: Generalul Dumitrache bate pe ruși la Malaja Belosjorka.
- 2 Oct.1941: Institutul Cooperației e însărcinat să aprovizioneze pe Românii din Timoc și Banatul înstreinat cu sare, gaz, chibrituri, tutun și zahăr.
- 3 Oct.1916: Nemții ocupă Dragoslavele.
- 5 Oct.1841: Se naște, la Focșani, maiorul Gheorghe Șonțu, eroul dela Grivița.
- 5 Oct.1916: Lupte crâncene între Șinca Veche și Șinca Nouă (Făgăraș).
- 7 Oct.1946: Moare, la 59 de ani, Emanoil Bucuță.
- 10 Oct.1891: Se naște la Brăila actrița Maria Filotti.
- 10 Oct.1896: Apare, la București, "Povestea vorbei".
- 10-14 Oct.1916: Lupte grele la Topraisar (Constanța).
- 11-13 Oct.1916: Lupte grele în Carpați, între Brețcu și Oituz.
- 12 Oct.1886: Resfințirea mănăstirii Curtea de Argeș, în prezența Suveranilor.
- 13 Oct.1856: Moare Alexandru Iancu, tatăl eroului dela '48, Avram.
- 11-13 Oct.1916: Lupte crâncene la Clăbucet, între Nemți și Rgt 5 Vlașca.
- 14-17 Oct.1916: Nemții sunt respinși la Târgu Jiu.
- 14 Oct.1976: E înmormântat, la București, diaconul Ion Popescu-Mozăceni, fruntaș al Generației dela 1922, și al Ligii Apărării Naționale Creștine (LANC).
- 15 Oct.1906: Se inaugurează, la Iași, statuia lui Vasile Alecsandri.
- 15 Oct.1966: Moare, într'un spital din München, prof. Gh. Cârsteanu, fost secretar al Universității din Cernăuți, al Institutului Român din Berlin, activ la '22.
- 16 Oct.1911: Se inaugurează, la Galați, statuia lui Eminescu, făcută de Fr. Storck.

16 Oct.1941: Trupele române intră,după lupte grele,în Odesa.
 17 Oct.1906: Grecii decapitează mai mulți români din Doliani(Macedonia).
 19 Oct.1961: Moare,la 81 ani,fostul scriitor român Mihail Sadoveanu.
 20 Oct.1886: Se naște,la Liteni(Suceava),prof.Dimitrie Marmeliuc.
 20 Oct.1906: Grecii incendiază biserica românească din Moloviște(Macedonia).
 21 Oct.1586: Mihnea Vodă închină mân.Plumbuita mănăstirii Xiropotam(Sf.Munte).
 21 Oct.1881: Se naște la Abrani,în partea Crișanei rămasă la unguri,compozitorul de muzică religioasă Francisc Hibic Vertileanul. + la Cradea,14 Nov.1947.
 21 Oct.1906: Sfințirea bisericii "Sf.Maria" din Cleveland(USA).
 21 Oct.1911: Moare,la Carapciu-pe-Siret,Modest Cavalier de Grigorcea,deputat al Bucovinei,editor al "Gazetei Bucovinei",stâlp național în Storojineț-Cernăuți.
 21 Oct.1916: Moare regina Elisabeta,"mama răniților".
 21 Oct.1921: Moare la Chișinău folcloristul Tudor Pamfile.
 21 Oct.1976: Moare la Marino/Roma mons.Ovidiu Bejan,jude la Sacra Romana Rota.
 22 Oct.1916: Trupele germane,bulgare și turcești intră în Constanța.
 23 Oct.1916: Armata germană intră în Predeal.
 23 Oct.1956: Izbucnește revolta din Ungaria.
 24 Oct.1916: Rănit pe Jiu,moare,într'un spital din București,gen.Ion Dragalina.
 25 Oct.1886: Se naște,la Sebeș,N.Tecău,cunoscut filantrop român-american.
 25 Oct.1916: Trupele germano-bulgaro-turce intră în Cernavodă.
 25 Oct.1921: Se naște regele Mihai,eroul dela 23 August 1944.
 26 Oct.1856: Se naște,în Bucovina,istoricul Dimitrie Onciul.
 26 Oct.1886,Duminică: Piatra fundamentală a Ateneului Român.
 26 Oct.1901: Se naște,la Focșani,istoricul Const.C.Giurescu.
 31 Oct.1881: Se naște,la Fălticeni,Eugen Lovinescu,prozator și critic literar.
 31 Oct.1906: Preoții basarabeni cer ca la Seminarul din Chișinău muzica bisericească să fie în limba română.

1 Nov.1866: Sfințirea capelei "Sf.Mihail" din Baden-Baden,zidită de M.Sturza.
 1 Nov.1886: Se naște N.Davidescu,prozator,poet și critic literar. + 12.6.1954.
 1 Nov.1906: Grecii ucid pe românul Dimitrie Gheorghe din Oșani(Macedonia).
 1 Nov.1961: Moare la Los Angeles,în California,la 70 de ani,Aron Cotruș.
 2 Nov.1816: Moare la Sinea,lângă Cașovia,Gheorghe Șincai.
 2 Nov.1866: Se naște la Craiova scriitorul Traian Demetrescu.
 2 Nov.1916: Moare la 4 ani,la Buftea,prințul Mircea.
 5 Nov.1836: Se naște C.Esarcu,ctitor al Ateneului Român și al Soc.Filarmonice.
 5 Nov.1936: Corneliu Codreanu către rege: "Tot ce fac politicienii români în politica externă,fac pe carnea,pe sângele și pe răspunderea noastră.. Este cutremurător să ne gângim că noi,tineretul de astăzi,ar fi să fim condamnați a asista la împărțirea sau ciuntirea României Mari,pentru a plăti păcatele unei infame politici externe".Dar Lupeasca a fost mai tare ca vocea țării.
 5 Nov.1951: Moare scriitorul I.C.Visarion.
 5 Nov.1976: Moare Nicolae Crevedia,la 72 de ani.
 6/18 Nov.1896: Românii macedoneni își aleg mitropolit pe ep.Antim din Ohrida.
 6 Nov.1976: Moare la Cluj,după grei ani de Aiud,avocatul Ilie Lazăr.
 8 Nov.1476: Vlad Țepeș scrie brașovenilor c'a recucerit Târgoviștea.
 8 Nov.1496: Ștefan cel Mare termină zidirea bisericii din Valea Albă(Războeni).
 8 Nov.1841: Se inaugurează fabrica de hârtie dela Cetățuia(Neamț).
 8 Nov.1906: Se inaugurează la Brăila monumentul împăratului Traian.
 8 Nov.1941: Trupele ce-au cucerit Odesa intră triumfal în București,pe sub Arc.
 8 Nov.1945: Urișa manifestație românească din Piața Palatului(București).
 9 Nov.1821: Primul român ce-și ia bacalaureatul la Sorbona: Gheorghe Bibescu.
 9 Nov.1941: Submarinul "Delfinul" scufundă un vas sovietic.
 10 Nov.1916: Cade,în șarja dela Robănești,la 67 ani,sergentul voluntar George Donici,basarabean,voluntar și în războiul din 1877,fost deputat și senator.
 10 Nov.1966: Preoții din Banatul înstreinat,întruniți la Alibunar,înființează "Asociația clerului ortodox român din Voivodina".
 11 Nov.1881: Se desvelește,la București,statuia lui Ion Heliade Rădulescu.
 11 Nov.1916: Cade pe câmpul de luptă,la 27 ani,criticul,de origină evrească,dar cu sentimente românești,Ion Trivale(Iosif Netzler).
 12 Nov.1916: Șarja Regimentului 2 Roșiori,la Prunaru.
 13 Nov.1916: Regele Ferdinand părăsește Capitala amenințată de nemți.
 14 Nov.1876: Se naște,la Tulcea,istoricul Orest Tafrali.
 14 Nov.1966: Moare,la Lille,pr.prof.Frédéric Tailliez,colaborator al "Vetrei".
 15 Nov.1876: Se naște Ana Brâncoveanu,contesă de Noailles. + 1953.

15/28 Nov.1916: Nemții intră în București și în Tg.Jiu.

15 Nov.1956: Moare la Cannes prințesa Elisabeta, fostă regină a Greciei.

16 Nov.1476: Tepeș și Ștefan Bathory intră în București.

16 Nov.1816: Se naște, la Bistrița Năsăud, Andrei Mureșanu ("Deșteaptă-te, Române").

16/29 Nov.1916: Trupele germane intră în Câmpulung/Muscel la 4 după amiază.

18 Nov.1906: Se naște pictorul Corneliu Baba.

18 Nov.1916: Cade, în luptele dela Bălării (Vlașca), învățătorul-scriitor (folclorist) Dumitru Mihalache din Topoloveni, fratele omului politic.

18 Nov.1906: Greciiucid niște români la Surupis și Lumnița, în Macedonia.

18 Nov.1981: Moare pribeag, la 69 ani, prof. Leontin Constantinescu.

20 Nov.1906: Seminaristii din Chișinău declară grevă, cerând limba română.

20 Nov.1936: José Antonio Primo de Rivera asasinat de comuniști la Alicante.

21 Nov.1916: Trupele germane intră în Craiova.

21 Nov.1926: Marele scriitor indian Rabindranath Tagore, la București.

21 Nov.1941: Moare într'un spital din București prof. Ion Zelea Codreanu.

22 Nov.1951: Moare în pribegie, ls B.Aires, pr. Ștefan Palaghiță.

24 Nov.1916: În zori, Mackensen trece Dunărea și ocupă Zimnicea.

24 Nov.1936: Gen. Cantacuzino-Grănicerul, Ion Moța, Vasile Marin, Al. Cantacuzino, Gh. Clime, pr. Dumitrescu-Borșa, N. Totu și Bănică Dobrescu pornesc spre Madrid.

25 Nov.1896: Se naște la București, din familie armână, artistul George Vraca.

25 Nov.1906: Grecii incendiază școala românească dela Grebena (Macedonia).

26 Nov.326: Se pune prima piatră la zidirea orașului Constantinopol.

26 Nov.1476: Ștefan cel Mare, Vlad Tepeș și Ștefan Bathory, reuniți la Târgoviște, se leagă să continue, uniți, lupta contra turcilor.

26 Nov.1906: "Viforul" lui Delavrancea, în premieră la T.N. din București.

26 Nov.1916: Trupele germane intră în Curtea de Argeș.

27 Nov.1881: Se naște, la Câmpulung/Muscel, istoricul de artă George Oprescu.

28 Nov.1786: Mavrogheni înființează, cu o "carte domnească", breasla zugravilor.

2 Dec.1901: Apare, din inițiativa lui Spiru Haret, "Semănătorul".

3 Dec.1931: Corneliu Codreanu, la Camera: "În ce privește orientarea, dacă e vorba să alegem între bolșevism și fascism, suntem dintre aceia cari cred că soarele nu răsare la Moscova, ci la Roma".

4 Dec.1881: Ion C. Brătianu, la Camera: "Și trebuie să știți că chiar descoperirea noastră națională ne-a venit de dincolo, de peste Carpați, prin acei Români cari au fost trimiși la Roma, unde au învățat să fie Români".

4 Dec.1501: Sfîntirea bisericii mănăstirii Dealul, zidită de Radu cel Mare.

6 Dec.1806: Rușii, sub comanda generalului Michelson, intră în Chilia.

7 Dec.1861: Se naște, la București, Nicolae Filipescu.

7 Dec.1891: Se naște, la Câmpulung/Muscel, prof. Ion D. Țicăloiu.

8 Dec.1876: Se naște, la Ivești/Tecuci, scriitoarea Hortensia Papadat-Bengescu.

8 Dec.1876: Se naște, la Năsăud, numismatul Constantin Moisil.

8 Dec.1921: Se înființează Opera Română din București.

8 Dec.1981: Moare la București, la 82 de ani, artistul Ion Dacian.

9 Dec.1966: Moare în pribegie, la Erding, ing. Virgil Ionescu, comandant legionar.

10 Dec.1951: Moare în închisoare, la Sighet, Anton Durcovici, ep. catolic de Iași.

11 Dec.1241: Moare, după o strășnică beție, Ogoday-Han, urmașul lui Gengis-Han.

11 Dec.1906: Grecii asasinează pe românul Nicolae Cațohi din Elasona (Mac.).

11 Dec.1966: Moare la N.York poetul George Perdicchi, născut la Grebena (Mac.).

11 Dec.1971: E înmormântat, la Cernica, Tit Sîmedrea, fost mitropolit al Bucovinei.

13 Dec.1886: Se naște la Galați cântărețul Nicolae Leonard.

14 Dec.1906: Se naște I.V. Emilian, agent al Securității ceaușiste.

14 Dec.1946: Moare scriitorul Ion Alexandru Brătescu-Voinești.

17 Dec.1906: Elevii liceului român din Bitolia atacați de greci.

18 Dec.1846: Moare, la mănăstirea Slatina, mitropolitul Veniamin Costache.

20 Dec.1936: Se pune piatra fundamentală a Catedralei din Timișoara.

21 Dec.1691: Iese, la Buzău, "Mărturisirea ortodoxă" a lui Petru Movilă.

21 Dec.1861: Se naște, la Iași, Constantin Mille, ziarist și scriitor.

22 Dec.1846: Se inaugurează Teatrul dela Copou (Iași).

22 Dec.1976: Moare la București, la 85 ani, prof. Sergiu Bogos, luptător basarabean.

25 Dec.1806: Rușii intră în București, sub comanda gen. Miloradovici.

31 Dec.1916: Noaptea spre Anul Nou, unui tren plin de refugiați și ofițeri ce veneau la Iași i s'au rupt frânele, la scoborișul dela Bărnova și, intrând cu mare viteză în gara Ciurea, s'a ciocnit cu un tren. Peste 800 morți, mulți răniți.

26 Oct.1906: Se naște, la Cersani (Argeș), Dimitrie C. AMZAR, ~~luptător naționalist~~ ..
 8 Oct.1906: Se naște, la Tereblecea (în Bucovina ocupată), Dumitru Nîmigeanu, autor al unor însemnări din deportarea în Siberia și ctitor al unui monument ridicat în America în amintirea miilor de Români pieriți acolo.
 26 Dec.1916: Se naște, la Văleni (Olt), poetul Ion Țolescu.-

POEZIE DIN ÎNCHISOARE de Nichifor Crainic (versiune Radina)

Am fost sortit să n'am	Moșia'n care n'am	Mă'nvârt pe ce nu știu,
Pe-acest pământ,nimic.	Doi pași pentru mormânt.	Ca roata morii'n loc,
Ca pasărea pe ram,	Și de aceea-mi fac	Să macin un pustiu,
Cobor și mă ridic!	Osânda cea mai grea,	Pe-un vânt de nenoroc.
Pe ziduri de cetăți,	Nici haina'n care zac	La geam,grilajul des
M'am îndârjit să lupt,	Nu e măcar a mea.	Rânjește colți de fier,
Pândar de bunătați,	De-am fost cândva poet,	Lăsându-mă să ies
Din care nu mă'nfrupt.	Sau luptător de rând,	Cu sufletul spre cer.
În frunte de voinici,	Sunt astăzi un schelet,	C'am fost sortit să n'am
M'am războit cu zmei,	Ce spânzură de-un gând.	Pe-acest pământ,nimic.
Să ocrotesc pitici,	Și de-am avut fărtați	Ca pasărea pe ram,
Batjocorit de ei.	De luptă și de dor,	Cobor și mă ridic!
Din dragoste de neam,	Se bucură 'ncântați	
M'am hotărît să cânt	Că mor în locul lor.	

&& Românii din Kitchener/Canada au cumpărat, pe contul parohiei, un teren de 40 acre, pe care vor construi o biserică și un centru românesc, iar, la răscrucea spre biserică, o troiță în memoria preotului Tănase și a preotesei Anita. Sfințirea locului s'a făcut la 8 Iunie de preoții Zelea și Ichim. O primă listă de subscripție, publicată în "Rădăcini", cuprinde peste o sută de donatori.-

&& Recenta adunare mondială a Crucii Roșii, la Geneva, a eliminat din sânul organizației delegația Africii de Sud, unde se ignorează drepturile omului (negru). Inițiativa excluderii a aparținut statelor robite Moscovei, unde domnește un adevărat cult al drepturilor omului (alb)...

&& Însfârșit, după milioanele de fugari din țările robite, iată un exemplar de om fugit din America în Rusia bolșevică, spre a se bucura, în fine, de toate drepturile omenești. Sau, poate, o fi auzit că'n Rusia există cele mai perfecte instalații psihiatrice...

&& La Assisi s'au adunat, pe vară, șefii tuturor religiilor din lume, de la papă la animiștii africani, ca să se roage împreună pentru pace și libertate. Poate că unul, dintre atâtea dumnezei, se va îndura în fine de biata omenire! Când eram mic, auzeam povestea unei biete sârboaiice care, înșelată de bărbat, s'a dus să se roage în biserică. Și m'am rugat, madam Stanciu, și m'am rugat - povestea ea - și nu mă linișteam deloc! Odată mi-a trăsnet prin cap: Dar dacă Dumnezeu nu știe sârbește? Și'ndată m'am apucat să mă rog pe românește. Și, m'am și liniștit...

&& În zilele de 18-22 Iunie au fost ucise, la Lima, din ordinul președintelui Alan Garcia, peste 400 deținuți din cei ce se revoltaseră în închisori. Exact în aceleași zile se ținea, tot în capitala statului Peru, un consiliu extraordinar al socialismului internațional, prezidat de Brandt, pentru a protesta... contra dezordinelor din Sud-Africa. Despre morții locali, nicio vorbă! Da, dar președintele Garcia, este și el socialist...

&& Generalul Pinochet, dictator în Chile, a anunțat că în 1997 va face alegeri libere și se va retrage, - ceea ce a scandalizat pe toți democrații din univers, termenul părându-li-se excesiv. Dar mai există dictatori: printre aceștia, un anume Gârbaciov, care nici nu se gândește să-și pună... termene; dar, pentru acesta, democrații noștri au toată înțelegerea...

&& Foștii deținuți politici români, stabiliți în Elveția, s'au adunat la 20 Septembrie la Geneva. S'a început cu rugăciunea, și un minut de reculegere pentru cei căzuți în luptă contra Fiarei. Grupul a cooptat pe dnii Grigore Caraza (USA), Dan Cernovodeanu, C. Ionițoiu, Remus Radina (Franța), C. Mareș, Ion Pantazi, Al. Pascadi și Radu Roșeanu (Germania), cari sunt activi și în Exil. Din activitatea dela ultima adunare (17 Mai), se rețin: întâlnirea la Zürich, 10 Iunie, cu reprezentanții lui Christian Solidarity International; participarea, 14 Iunie, la Soultmatt; adunarea națiunilor captive, Geneva, 20 Iulie; participarea la Muri-Berna, 1 Septembrie, la conferința europeană pentru drepturile omului și autodeterminarea popoarelor, unde dl Ionițoiu a prezentat situația din România; etc. ~~6 a hotărât a exor~~
 gramul vizitei părintelui Calciu la Geneva, 26 Octombrie.-

Dl M. Romalo publică în "Românul liber" din Septembrie 1986 un articol cu privire la această dată, la care aş vrea să-mi exprim unele nedumeriri:

1. "Primele ore ale primului 23 August - scrie dsa- au fost sărbătorite, în țara neocupată încă, cu spontaneitate izbucnită din adâncul inimilor. Bucuria și ușurarea celor ce jucau Hora Unirii în Piața Palatului, după ascultarea proclamației Regelui Mihai, erau depline și fără rezerve".- Eu nu-mi pot închipui cum s'ar fi putut juca Hora Unirii în Piața Palatului, când focurile de armă începuseră pentru dezarmarea comandamentelor germane din apropierea Palatului și când Regele Mihai se pregătea să plece în munți, la Stoenești lângă Tismana, de un eventual atac din partea nemților - atac care, după cum se știe, a și început în dimineața zilei de 24 August, cu trupe aduse în grabă de generalul Gestenberg din zona petroliferă Ploești, cu bombardamente masive asupra Palatului Regal și a altor clădiri publice din București.

2. "Cum s'a ajuns la fatidica (!) proclamație? Intre Martie și August 1944, atât guvernul Marelui Antonescu cât și cel democratic al lui Iuliu Maniu obținuseră dela Națiunile Unite condițiile de armistițiu".- Vasăzică Maniu avea la acea dată un guvern, și încă democratic! Cine-l alesese?... Se știe acum că la începutul lui Iunie 1944 Iuliu Maniu, văzând că nu-l poate convinge pe Mareșal să ceară armistițiu, s'a decis, cu asentimentul Regelui, să formeze Blocul Național Democrat, care inițial era format numai din partidele național-țărănesc, liberal și social-democrat; ulterior, la presiunea aliaților, au admis și un reprezentant al partidului comunist, pe Lucrețiu Pătrășcanu. Și mai știm că odată cu înființarea acestui "bloc" începe și acțiunea subversivă politic-militară pentru înlăturarea Mareșalului dela conducerea țării.

3. "Pentru a scoate cele 26 de divizii române din cercul german s'a ajuns la soluția disperată de a cere începerea unei ofensive sovietice".- Cine a ajuns la această "soluție"?...

4. Ofensiva sovietică "a început fără preaviz la 20 August".- Înțelegem din această frază că ofensiva urma să înceapă cu preaviz. Dar și un simplu soldat știe că ofensiva urmărește, în primul rând, surprinderea inamicului! Și-apoi: pe cine trebuiau rușii să "pre-avizeze"?...

5. "Să vedem cum s'au desfășurat cronologic evenimentele ce au precedat declarația de la 23 August".- Până acum se utiliza "Actul dela 23 August", "Lovitura de stat dela 23 August", iar în terminologia comunistă e vorba de "Marele act istoric de la 23 August", termen folosit și de dl Alexandru Micle într'un articol publicat în acelaș număr din "Românul liber" și pe aceeași pagină, în care mai arată că a lăcrămat de fericire lângă aparatul de radio, în seara de 23 August, la vestea "marelui act istoric". Termenul dlui Micle, utilizat și de comuniști, cred că e cel mai nepotrivit. După felul cum s'au desfășurat evenimentele, și avându-se în vedere terminologia militară și cea utilizată în timpurile noastre, denumirea cea mai potrivită ar fi: Acțiunea subversivă politico-militară de la 23 August 1944.

6. "La 20 August Regele află de decizia de a evacua Președinția din Transilvania și de a începe marea ofensivă rusească la Iași și Tighina". Fraza e total de neînțeles! A vrut poate să spună "evacuarea.. în Transilvania"? Dar această problemă s'a pus abia în consiliul de miniștri dela 23 August, la Snagov!

7. "Regele convoacă consilierii militari, care îi prezintă măsurile militare pentru schimbarea guvernului. Antonescu revine la București și cere audiență Regelui, care nu i se aprobă".- Acestea sunt alte afirmații inventate. Mircea Ioanițiu, secretar particular al Regelui în acel timp, - la conferința ținută la congresul A.R.A. (1984), la care a participat atât autorul articolului cât și dl Rațiu, directorul "Românului liber", a făcut niște afirmații ce coincid în cea mai mare parte cu cele arătate în țară de fostul aghiotant regal, col. Emilian Ionescu, care a jucat un rol important în aceste evenimente, în lucrarea sa "Antoneștii în seiful alb", rezumată în "Magazinul istoric" nr. 5/1967 (p. 6-13), cu singura deosebire că aici autorul caută să atribuie "partidului" un rol important. Iată, în rezumat, părțile lor comune: În seara de 20 August, Regele, care se găsea la Sinaia, a fost adus la București de col. Em. Ionescu și în acea noapte s'a ținut la Palat o reuiniune secretă, la care au luat parte: Iuliu Maniu, Dinu Brătianu, Titel Petrescu, Lucrețiu Pătrășcanu, gen. Gheorghe Mihail, gen. Vasiliu-Rășcanu; generalul Sănătescu a făcut o expunere a situației de pe front și din interiorul țării. Au mai fost de față: col. Dămăceanu, Em. Ionescu, N. Buzescu, Moczoni Stârcea și Mircea Ioanițiu. Din cele de mai sus se vede că nu a existat niciun consiliu de militari și n'a existat nicio cerere de audiență a Mareșalului!

8. "La 21 August 1944 situația frontului devenise tot mai critică. Trupele dezorientate se retrag în spatele liniei Traian. Antonescu reușește să le reorganizeze în batalioane de șoc".- Aici dl Romalo o greșește complet. Batalioanele de șoc, cum le arată și numele, sunt folosite în ofensivă pentru ruperea unei poziții de rezistență, și nu în defensivă, așa cum se găseau trupele noastre. Și nu batalioane, ușor de reperat de mitralierele tancurilor inamice, ci echipe de sacrificiu, formate din 2-3 ostași. Bine instruite și dotate cu mine anti-tanc, ele mai poartă numele de "vânători de care" și sunt utilizate de comandanții de ploton, de companie ori batalion, nicidecum de comandantul suprem al armatei. În ziua de 20 August și nu la 21, când Mareșalul a ajuns la Secția 3 Operații a Armatei a 4-a la Bacău și privind harta cu situația frontului a spus: "Rușii nu vor armistițiu ci vor să intre în țară cu armele în mâini" (ceea ce arată că era în așteptarea unui armistițiu), el hotărăște contra-măsuri: Divizia română blindată de sub comanda generalului Korne să se deplaseze imediat și să monteze un contra-atac pornind pe direcția văii Bahluiului pentru refacerea unei noi poziții de rezistență, pe care a și trasat-o cu creion roșu pe pantele dealurilor Bucium-Voinești-Strunga, fără să organizeze.. batalioane de șoc.

9. "Regele convoacă șefii celor trei partide și delegația comunistilor. Se hotărăște ca pe data de 26 August, în fața acestora, Antonescu să ceară armistițiu sau să demisioneze".- Din cine era compusă "delegația comunistilor", în afară de Pătrășcanu? Din Bodnăraș, fost ofițer de artilerie, dezertor la ruși, chemându-se conspirativ când Ceaușu când Spătaru? Sau din Hagiu, care se iscălea cu degetul?

10. În dimineața de 23 August "Antonescu se reîntoarce în Capitală și convoacă pentru a doua zi Consiliul de Miniștri la Snagov. Mihai Antonescu încearcă pe de altă parte noi propuneri de armistițiu și se pregătea să plece în Cipru și apoi la Cairo, pentru a trata cu aliații".- Se știe acum, și dl Neagu Djuvara poate să o confirme, că în dimineața de 23 August dânsul a fost trimis cu avionul la Stockholm cu o scrisoare a lui Mihai Antonescu către dl Nanu, ambasadorul român din Suedia, prin care i se dădea mână liberă să accepte condițiile de armistițiu propuse de sovietici. Astfel afirmația dlui Romalo cu privire la intențiile lui Mihai Antonescu, de a merge la Cipru și Cairo, cade. Aliații spusese ră repetat lui Stirbey și Vișoianu că tratativele trebuiesc duse numai cu rușii.

11. "Dar Mareșalul îi comunică hotărârea de a da vot de blam armatei și de a prelua singur conducerea ei".- Sunt afirmații care uimesc, pur și simplu! O insultă de neconceput din partea Mareșalului pentru armata care făcuse enorme sacrificii pe câmpiile Basarabiei, pe stepele Ucrainei, pe malurile Donului și Volgăi, în văile Caucazului și ale Crimeii! Faptul că armata n'a mai putut lupta la Iași și la Tighina se datorește retragerii de către nemți a celor patru puternice divizii de care blindate, capabile să stăvilească valul de tancuri rusești de proveniență americană. Pe urmă, o parte din comandanți fusese câștigată de opoziție. Și-apoi, că Mareșalul voia să preia conducerea armatei: dar de cine era condusă armata română? nu de Mareșalul Ion Antonescu?...

12. "Mareșalul refuză convocarea Regelui de a se prezenta la Palat... După amiază Mareșalul acceptă să se prezinte la Palat împreună cu Mihai Antonescu". Realitatea e cea afirmată de dl Ioanițiu și de gen. Em. Ionescu, martori ai evenimentelor, și anume că Mareșalul prin Mihai Antonescu a telefonat, în dimineața de 23 August, cerând să fie primit de Rege în audiență.

13. "Frontul este rupt iremediabil. Se fac eforturi supraomenești pentru a salva dela încercuire 10 divizii, pe care germanii vor să le retragă în munți, în Transilvania ocupată de unguri".- Diviziile, parcă erau 26: ce s'a întâmplat cu celelalte? Și-apoi, cum să retragi în munți niște divizii.. încercuite?

14. "Mareșalul Antonescu refuză ambele alternative și Regele dispune arestarea celor doi Antonesci, pentru a nu risca represaliile Siguranței și ale germanilor".- Trebuie precizat că decizia efectuării loviturii de stat la 25 în loc de 26 August, cum se stabilise, a fost luată de Rege și de alți factori chiar în dimineața acelei zile, pentru că vârfurile coloanelor de tancuri sovietice se apropiau de Bacău, iar fruntașii politici erau plecați din București spre a se pune la adăpost; și că arestarea celor doi a fost decisă de Rege conform planului stabilit cu oamenii politici, iar măsura predării lor dezertorului Bodnăraș și comunistilor din așa zisa "Gardă patriotică" a fost luată personal de generalul Sănătescu, care și fusese numit Președinte al Consiliului de Miniștri.

După cum încheie dl Mircea Ioanițiu în cele 5 conferințe transmise de "Europa liberă" la 40 de ani dela 23 August 1944, această zi nu e o zi de înfrângere pentru noi românii; e ziua în care trebuie să evocăm cu respect și reculegere

pe cei ce s'au sacrificat pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei pe stopela Ucrainei, la Cotul Donului, pe malurile Volgei, la Stalingrad și în văile Crimeii și Caucazului; complectăm noi: sub comanda Mareșalului Ion Antonescu. -

Comandor Mircea Petru

IARNĂ SCITICĂ de V.Voiculescu

Iarna, albă fiară,	Sate-abia se ngaimă	Până pe bugazuri
Bântuie'n câmpie,	Sub zăpada groasă,	Scrâșnet duce frigul,
Crivățul c'o gheară	Fumu'n horn, de spaimă	C'a sloit talazuri
Țara'n lung sfășie.	Iar dă buzna'n casă.	Namile cât digul.
Munți și văi sunt ocnă,	Și'n răspăr purtate	Pân'ce, zid schimbată,
Ghintuită'n gheață,	Peste creasta zării,	Prinsă de urgie,
Dunărea, grea, bocnă,	Viscole-ardeiate	Marea'n zori și-arată
A'ncetat din viață.	Rad obrajii mării.	Alba-i schelărie.

&& Celor 35 de delegații întrunite la Viena, pentru conferința asupra securității și cooperării europene, li s'a remis un memoriu, întocmit de reprezentanți ai exilaților, în care se arată falimentul hotărîrilor dela Helsinki, documentându-se trista realitate și indicându-se remedii. La situația pe țări, e vorba, în Rusia, de tătarii din Crimeea, nemții de pe Volga, letoni, estoni; despre românii noștri (basarabeni, bucovineni, transnistrienii), mai numeroși decât toți ceilalți la un loc, nu se spune nimic. Se vede că, între timp, li s'a îmbunătățit situația. Dintre români au fost prezenți dna Maria Brătianu, secretara Ligii pentru drepturile omului în România, Mihai Korne, Marie France Ionescu, etc.-

&& La 20-22 Noembrie a avut loc la Toronto/Canada conferința Blocului anti-bolșevic al națiunilor robite. Delegația română, compusă din dnii Călvărășan, Corbuț, Bompa, Halmaghi, pr. Grabovschi, Nicolau, Doru Popescu, Murgoci și pr. Zelea, a fost deosebit de activă.-

&& La Paris s'a sărbătorit, la 1 Decembrie, din inițiativa organizațiilor românești, unirea Transilvaniei. Serbarea s'a deschis printr'o însuflețită cuvântare a dlui Adrian Chintescu. Despre adunarea dela Alba Iulia a vorbit, cu avânt, dl Al. Cifarelli, iar dl N. Lupan despre Bucovina.-

&& Duminică 30 Noembrie s'a oficiat la Düsseldorf, după Sf. Liturghie, un parastas pentru făuritorii României Mari și pentru Corneliu Codreanu, Nicadori și Decemviri, de la a căror ucidere s'au scurs 48 de ani, - evenimente despre care a vorbit pr. D. Em. Popa. Cu organizarea, dna Marica ing. Spânachi.-

&& Grupul foștilor deținuți politici din Elveția a avut la Geneva, 6 Decembrie, a 4-a ședință pe acest an, deschisă cu rugăciuni pentru "risipirea vrășmașilor". S'a vorbit de unirea dela 1 Decembrie, de uciderea a doi dintre matadori, Iuliu Maniu și Cardinalul Hossu, s'a decis participarea la adunarea dela Frankfurt (20 Decembrie) și admiterea de membri și din alte țări. Cererile se trimit la av. D. Ionescu - 14 rue du Jura - CH 1201 Geneva (tel. 455707).-

&& La Centrul cultural român din München, Kreuzstr. 16, s'a serbat, la 6 Decembrie, unirea Transilvaniei, despre care a vorbit ing. Mihnea Romalo, iar corul Misiunii Unite, dirijat de dna Doina Tăutu, a cântat Deșteaptă-te Române, Sus inima Români, Lugojana și Răsunetul Ardealului, - cor prezent și la sărbătoarea colindelor, 24 Decembrie, în Elisabethkirche, cu o ce veste minunată, Astăzi s'a născut Cristos, Bună dimineața la Moș Ajun, Iată vin colindători, Nouă azi ne-a răsărit, Sus la poarta raiului, se preumblă Maria Sfânta, La Vitleem colo jos și Colindă.-

&& Asoc. Românilor din Australia, întrunită la Sydney, 3 August, și-a ales următorul comitet: președinte, N. Nixon; vice, M. Magniaru; secretar, dna Pantiș; casier, R. Sandu; membri: A. Călugăru, P. Pantea, I. Berechet, P. Bogard. - Tot la Sydney, părintele luhoș a oficiat Duminică 2 Noembrie, după Sf. Liturghie, un parastas pentru victimele regimului de ocupație din România.-

&& La 10-11 Noembrie a avut loc la Paris congresul Mitropoliei ortodoxe multinaționale de sub ascultarea Patriarhiei Ecumenice. Au participat și câțiva români: pâr. prot. D. Em. Popa, prof. Nagacevschi, ing. Spânachi, dr. Vălimăreanu, - cu cari arhiepiscopul Wagner a avut apoi și o întrevedere.-

&& La începutul lui Noembrie s'a reunit la Geneva consiliul pan-ortodox. Mitropolitul Banatului, Corneanu, s'a arătat grozav de necăjit că părintele protopop D. Em. Popa, întinzându-și activitatea în Suedia și Elveția, strică niște socoteli ceaușiste...

&& Din buletinul Mitropoliei multinaționale din Paris se vede cum eparhia dispune de câteva duzini de parohii în Franța și în restul Europei libere. Episcopia părintelui Boldeanu ar fi putut și ea, nu-i vorba, să înființeze niște

rohi la Lille, Strasbourg ori Costa de Azur, de pildă, unde sunt destui români, în loc să se întindă ca un ghimpe în coasta bisericii surori din Germania (de s'a ajuns ca, la Köln de exemplu, să avem două parohii române anticomuniste, în timp ce'n alte părți își fac de cap agenții sovrom-patriarhiei); dar atunci, unde ar mai fi fost răca?...

&& Dl Gh. Bălțean a trimis o scrisoare autorităților germane, ziariștilor și organizațiilor de exil, arătând că "invazia de refugiați economici și agenți sovietici reprezintă un pericol de moarte pentru exilul politic și siguranța statelor NATO". I-a răspuns, la 5 Decembrie, dr. Schanke, șeful cancelariei germane, dându-i dreptate și asigurându-l că guvernul ia toate măsurile "pentru stăvilirea folosirii abuzive a drepturilor de azil". Numai că, agenții, trebuiesc întâi descoperiți. Iar valul celor ce vin de hămesiți, nu-i prea uman să fie stăvilat, și, în tot cazul, nu știm cu ce autoritate putem noi, cei dela "bine", să cerem stăvilirea lui...

&& La 20 Octombrie a început construcția clădirii Centrului cultural de la Câmpul Românesc din Hamilton/Canada, prezidat de vajnicul român George Bălașu, directorul "Cuvântului Românesc". Costul e evaluat la 270.000 dolari. "Prima brazdă" a tras-o dna Lily Munro, ministrul Culturii statului Ontario/Canada, care a adus, în dar, și jumătatea costului.-

&& La 70 de ani dela luptele dela Verdun, serviciul istoric al Armatei Franceze a organizat la castelul din Vincennes, în marginea Parisului, o expoziție cu uniforme, hărți, panouri, fotografii, etc., în care România e bine reprezentată. Amintirea unor vremuri de glorie și a frăției franco-române, de sânge și de idealuri, e bine venită. Mai ales azi!-

&& Duminică 9 Noembrie a fost "ales" patriarh, în locul decedatului Iustin, Teoctist Arăpaș al Moldovei, care a promis să slujească la fel de bine, dacă nu și mai bine, pe șeful său... "canonic", Nae Pingelescu.-

&& Un cititor din America ne întreabă dacă reproducerea unui articol din "Vatra" în "The New Right" a fost de noi autorizată. Nu, n'a fost cerută nicio autorizare - dar nici nevoie nu era, căci din "Vatra" poate oricine reproduce - și, dacă e gentil, mai indică și sursa - ceeace, în cazul dat, s'a și întâmplat.-

&& La Conferința Internațională Europeană pentru drepturile omului și autodeterminarea popoarelor, ținut la Berna, 1-2 Septembrie, a participat, din partea Consiliului Național Român, dl Cicerone Ionițoiu, care a arătat situația din România și năzuințele Exilului Român.-

&& Citim în "Lupta Română", Septembrie 1986, că "Rusia este una din cele mai mari puteri coloniale ale lumii". Noi credeam că este unica!-

&& La biserica Sf. Spiridon Nou din București, calea Șerban Vodă, în noaptea Invierii a crăpat bolta deasupra altarului. Unii cred că din cauza săpăturilor subterane; alții, cred "altceva".-

&& La București se spune că va fi mutată capitala politică la Târgoviște (motiv ca să se facă și acolo niște devastări), iar patriarhia la Căldărușani.-

&& Parlamentul european a trimis conferinței dela Viena, care examina rezultatele celei dela Helsinki, o rezoluție plină de pioase dorinți, dar irealizabile. Păi cum or să admită capii țărilor robite, în frunte cu Rusia, libertăți cetățenești, pluralism politic, syndicate, economie liberă, când știu că prin asta și-ar tăia craca de sub picioare? Toate astea nu s'ar putea avea, sigur, decât printr'un război, care însă nu place nimănui. S'ar mai putea avea ceva și prin presiuni economice, - dar aici vedem o mare ciudățenie: că statele ce plâng de mila robilor, se întrec în a ajuta pe satrapii lor...

&& Undeva, în "Dialog", legionarii sunt arătați ca "fanatici adoratori ai nazismului".- Noi, deși am trăit o viață întreagă printre ei, n'am întâlnit nici măcar un exemplar de acest fel! Alianța cu Germania era propagată nu din vreun extaz doctrinar, ci dintr'un superior interes național: acela de a recupera Basarabia și Bucovina!-

&& În lunga-i scrisoare-circulară pentru lămurirea situației bisericii dela Paris, dl Miloae spune, la p.15, că cel ce a rupt sigiliile puse de comuniști pe ușa bisericii a fost dl Crivăț, "singur, și numai el! Acest eveniment s'a produs în Aprilie 1948 și-i aparține lui și numai lui", - fapt contestat de însuși dl Crivăț, întrucât, alături de el, a fost și dl D.Em. Popa. Ruperea sigiliilor s'a făcut în prezența dnei Bouclay și a arhimandritului Martinian, care, netezindu-și barba, a exclamat: Ce faceți, domnilor? Ce trebuia să facă Sfântia Voastră! i-a răspuns acel pe care dl Miloae, nu știm din ce motive, îl scoate cu totul din istorie...

Da! N'ați știut-o? Povestea e mai veche, dar eu n'am aflat-o decât recent, când mi-a căzut în mână "Revista mea" din 23 Mai 1980, care iese la Tel-Aviv.

În anul 1979, după ce citisem în "Cuvântul Românesc" din Februarie un articol al D-nei Eugenia Ușeriu, intitulat "Minciuna și furtul folosite de cei puternici", am avut și eu "îndrăzneala" să scriu câteva rânduri - "Muzica românească la loc de cinste" - care au fost publicate în periodicul "Vatra" (Dec. 1979). Citind articolul meu, S. Schafferman s'a simțit obligat să se ocupe de el pe primele trei pagini ale revistei din Tel Aviv și să-l taxeze pe "muzicologul Marcel Nicolau" de antisemit. Nu știu cum mă vor fi calificat Albanezii, puși și ei în cauză în acel articol.

Nu cred că e nevoie să fie cineva muzicolog pentru a-și da seama că un anumit imn național este identic cu "Pe-al nostru steag e scris unire", sau că altul redă - într'un ritm mai lent - melodiile unor cântece populare din România. Iar dacă auzul îți permite această identificare, nu văd pentru ce trebuie să fii socotit antisemit (subliniez că în articolul meu nu era vorba numai de Hatikva, ci și de imnul Albaniei). N'am știut până acum că auzul fin, urechea muzicală, este un apanaj al antisemiților!

Nu, D-le Schafferman, nu sunt antisemit. Sunt numai un biet muritor de rând, pe care natura l-a înzestrat cu o bună ureche muzicală și chiar cu oarecare voce. (Deși inginer de profesie, am cântat în Operă și Concerte, numărându-se printre ariile din repertoriul meu: "Si la rigueur", din "Ebrei" de Halévy, precum și "Nonnes qui reposent" din "Robert le diable" de G. Meyerbeer). M'a interesat întotdeauna muzica și mi-a plăcut să cunosc și amănunte în legătură cu compozițiile muzicale și cu compozitorii. Astfel, fără a mă considera muzicolog, știam încă din România că marșul Cavaleriei Române era luat din Opera "Le Prophète" de G. Meyerbeer și tot de pe atunci știam că "Hora staccato", compoziția nemuritoare a lui Grigoraș Dinicu, i-a atins atât de mult coarda simțitoare celebrului violonist Heifetz încât chiar în restaurantul "Continental" din București - unde a auzit-o executată de faimosul "lăutar" român - i-a cerut acestuia autorizația să scrie versiunea pentru orchestră, versiune care avea să ajungă un succes mondial.

Nu, D-le Schafferman, nu sunt și nu pot fi antisemit, deoarece concepțiile mele de viață nu-mi permit un asemenea comportament. Născut în România, căsătorit la Paris, cetățean argentinian naturalizat, pensionar al unei instituții germane, retras pe Costa del Sol al Spaniei pentru a-mi petrece restul vieții, am devenit un fel de cetățean al lumii și am învățat să-i iubesc pe toți oamenii deopotrivă, indiferent de rasă, de religie, de stare socială, etc.

În spiritul acestui principiu călăuzitor, i-am ajutat unui biet soldat neamț - care luptase pe frontul din răsărit și după 23 August 1944 scăpase din lagărul dela Focșani - să ia contact cu filiera germană prin care putea ajunge în țara lui, alături de ai săi. Am zis "biet soldat" pentru că - știut este - în armată ordinul se execută, nu se discută.

Călăuzit de același principiu, prin Octombrie 1947 i-am ajutat unui evreu polonez, refugiat în România și căsătorit cu o evreică din Satu Mare, să emigreze în Australia. Drept recunoștință pentru serviciul făcut, soția lui a mers cu logodnica mea și cu mine până la Satu Mare și - prin legăturile pe care le aveam - a trecut în Ungaria. Astfel am ajuns în Occident, pentru că - după atâția ani - tot un evreu, căruia nu i-am făcut nimic (nici serviciu, nici deserviciu), să mă taxeze de antisemit. Nu pot încheia aceste rânduri decât adresându-mă lui Schafferman cu vechiul dicton: "Si tacuisses, philosophus mansisses". - Marcel Nicolau

&& La 10 și 11 Iulie, soții Lia și prof. Vasile Gurău și-au serbat la Freiburg, acasă și în grădină, înconjurați de prieteni, nunta de argint. La voioșia sărbătorii ar fi fost să participe și neamuri din țară, dar democrația de-acolo nu merge până la enormitatea unui pașaport. Fapt e că dl Gurău și-a publicat pe-aici niște amintiri dintr'o adolescență petrecută nu pe Bucegi, sau la Nisa, ci, printre zămbetele aduse de acasă și lacrimile provocate din belșug de regimul de ocupație, la Canal și la alte aiuduri, singurul domeniu în care moscoviții și-au întrecut cu brio norma dar pe care dl Gurău, incapabil să-i aprecieze binefacerile, oricât de multilaterale, l-a abandonat îndată ce-a putut, fugind în Occident. Și-ar mai vrea dansul acum, devenit liber, să spere vizite dintr'o țară care, la toate răscrucile, afirmă, prin vocea stăpânului, că-i liberă și independentă...

&& Haz de necaz. - Bulevardul Magheru, săpat și distrus de la un capăt la altul se cheamă azi "Șant Elysée", - iar Bucureștiul: Citadela sfărâmată...

&& Părintele Calciu face un apel pentru ajutarea refugiaților din lagăre. Pachetele, cu haine în primul rând, se pot trimite la următoarele adrese: Nicolae Bujin - 00198 Roma - Via Alessandria 171 - Italia; sau: Dorina Gabor - 1150 Wien - Postfach 109 - Austria.-

&& Față de aserțiunea, tot mai răspândită, că în România, spre deosebire de alte țări robite, n'ar fi existat nicio opunere față de ocupant - când, de fapt, acolo a fost prima rezistență, și a durat peste zece ani! - dl dr. Victor Malcoci, președintele "Ligii Anti-Yalta", a luat inițiativa unei documentări asupra luptelor din țară, în vederea publicării unei cărți. Roagă deci pe cei ce au date despre rezistența anti-comunistă să i le comunice cât mai urgent, pentru restabilirea adevărului istoric, cinstirea memoriei celor ce s'au jertfit și încurajarea noilor generații. Adresa: D - 5000 Köln 1 - Postfach 10 01 83.-

&& La 9 Septembrie s'au împlinit 10 ani de la moartea lui Mao Te, pomenit și azi de presa lumii libere ca "mare revoluționar". Sub satrapia lui au fost uciși, în China, milioane de oameni. Numărul lor exact nu se va ști probabil niciodată. Evaluările cele mai modeste vorbesc de 34.300.000; cele mai radicale de 62.934.000. În orice caz, sunt zeci de milioane. Păi, n'a fost... "mare"?...

&& Pentru anul academic 1986-7, Casa Română din 25 rue Mouraud, 75020 Paris își propune un program de conferințe de istorie și cultură românească, știință, comunicări și cursuri ale Centrului de Cercetări, o "sămbătă a copiilor", lecții de franceză, română, matematică și fizică, refacerea bibliotecii (care a ars de curând), etc. Printre conferențieri: Năsturel, Cernavodeanu, Ion Ghica, Al. Herlea, Basarab Nicolescu, Eugen Radu, Ionel Jianu, Al. Sincu, Cicerone Poghiru, Neagu Djuvara. Contribuția membrilor activi s'a fixat la 150 franci anual (compte 296785, la Banque Nationale de Paris, 15 rue du Bac, 75007 Paris); dacă cineva dă mai mult, comitetul director a decis să nu se supere...

&& La simpozionul din Avignon, 5-7 Noembrie, pentru protecția patrimoniului cultural, a participat și dl Ștefan Gane, care, amintind ce s'a întâmplat cu bisericile și alte monumente istorice la București și ce se plănuște cu cele de la Târgoviște și alte orașe, a conjurat pe participanți să creeze un curent potrivit acestor barbarii, întru apărarea patrimoniului istoric al României.-

&& Scrie dl dr. Micle în "Românul liber" al dlui Rațiu: "Ca un ardelean din nord, care am luptat în rezistența românească împotriva regimului maghiar horțist, iar mai târziu împotriva regimului comunist impus de imperialismul sovietic, am lăcrimat de fericire lângă aparatul de radio în seara de 23 August 1944, când s'a comunicat vestea marelui act istoric al acelei zile", - care a dus la.. "regimul comunist impus de imperialismul sovietic". Ați înțeles ceva?...

&& Duminică 30 Noembrie arhiepiscopul Crișan și episcopul Cristea au oficiat, în biserica română din Roma, un parastas pentru făuritorii României Mari, pentru Corneliu Codreanu, Nicadori și Decemviri, pentru episcopii, clerul și credincioșii Bisericii Unite, victime ale prigoanei comuniste după suprimarea arbitrară a Bisericii lui Inocențiu Micu Clain, și pentru toți apărătorii ființei neamului românesc uciși de cei ce-i vor pieirea. În acest cuprins și înțeles a vorbit monseniorul Traian Crișan în biserica mai plină ca de obicei.-

&& La 15-16 Noembrie a avut loc la München congresul anual al Uniunii Europene a Ziariștilor din Exil. Au vorbit și câțiva români: Traian Popescu, Radu Budișteanu, Ion Urwich. La propunerea dlui Gh. Bălțean, congresul a decis admiterea în Uniune a tuturor ziariștilor anticomuniști, din orice țară, stabiliți în Europa. Adresa: Dr. Z. Makra - Ferchenbachstr. 88 - D-8000 München 50.-

&& Afirmă Vlad Georgescu, undeva, că liberalismul "e pe moarte... în primul rând datorită faptului că ideile liberale astăzi au fost adoptate de toată lumea". Oeeace, în dreaptă logică, înseamnă că liberalismul, dimpotrivă, e mai înfloritor ca oricând...

&& Vedem în "San Francisco Chronicle" din 28 Iulie poza vicepreședintelui american Bush, în vizită la Ierusalim, cu tichie pe cap sărutând zidul "plângerii". Se vede că are de gând să candideze la postul de președinte...

&& La Paris, Maison des sciences de l'homme, a avut loc în seara de 1 Decembrie vernisajul expoziției de fotografii, Sourires de Thaïlande, a dlui Grig Pop. Expoziția a rămas deschisă două săptămâni.-

&& În "Stimme der Märtyrer" vedem chipul, draguț, al unei românce, Elena Chiriac, membră activă a Bisericii în Rusia, lucrând într-o tipografie clandestină. A cedat tânără. Nu ni se spune dacă era din Basarabia, din Bucovina, Transnistria sau Herța, sau urmașă a românilor deportați după "eliberare"...

&& Pr. Petru Gherman a oficiat la Bruxelles, 7 Decembrie, un parastas pentru făuritorii României Mari.-

SCRISOAREA DEMNĂ A UNUI DEMN ROMÂN DIN ȚARA ÎNROBITĂ

Inginerul Ion Puiu, membru BEC național-tărănesc și în Asoc. Pro-Basarabia-Bucovina, a scris la 20 Octombrie, din București, o scrisoare de adeziune la Declarația comună a militanților democrați privind Aniversarea Revoluției Maghiare:

"Domnilor reprezentanți ai Demnității omenesti din zona înrobită a Europei, Tra fără margini față de oamenii liberi și perfidia nelimitată a opresiunii politice practicate de conducerea anti-democratică de tip totalitar din RSR au făcut ca militanții români pentru democrație, pentru demnitatea omului, pentru drepturile și libertățile universal recunoscute ale poporului, omului și cetățeanului, pentru respectarea efectivă a pactelor privind drepturile umane să nu aștepte de nobila voastră Declarație comună decât târziu, după publicarea ei la Budapesta, Praga, Varșovia și Berlin. De aceea fac apel la echitatea de care sunteți animați și vă rog să țineți seama de proporțiile acelei uri, perfidii și opresiuni, înimaginabile pentru cei din țările voastre, atunci când veți cunoaște această scrisoare de adeziune, iar ca o justă compensație să mă considerați a fi, ca și voi, printre semnatarii inițiali al Declarației comune, multi-naționale-închinată aniversării a trei decenii de la Revoluția din 23 Octombrie 1956 de la Budapesta. În numele a ceea ce am sfânt în conștiința mea de om și român, vă asigur că ader și subscriu la toate înaltele principii, aspirații și îndemnuri democratice cuprinse în acea exemplară Declarație comună.

Ader și subscriu la lupta comună pentru idealul de independență, libertate, solidaritate și unire a popoarelor și națiunilor noastre europene, pentru promovarea drepturilor omului și cetățeanului universal recunoscute și pentru o orânduire democratică pluralistă în patriile noastre, pentru respectarea tuturor drepturilor imprescriptibile și specifice ale minorităților naționale pe teritoriile țărilor noastre, definite de frontiere etnice. Îmi asum întreaga răspundere pentru această aderare și subscriere în fața oricărui opresor al acelor principii, aspirații și îndemnuri, oricare ar fi să fie acela. Ader și subscriu și răspund astfel pentru că eu văd în revoluția din Octombrie de la Budapesta un triumf al demnității omenesti și un miracol al spiritului european. Văd o victorie scânteietoare a omului european asupra instinctelor de fiară de la periferia spiritului său. Văd o supremă și salvatoare dovadă a faptului că puterea de sacrificiu pentru apărarea condiției umane era încă prezentă și disponibilă pe pământul Europei, pe atunci acreditată ca decadentă și panicată de, zice-se, imbatabila forță și filozofie a brutei. Eu percep sacrificiul voluntar al vitejilor revoluționari maghiari ca pe un strigăt irezistibil pornit din transcendență către acea de atunci Europă occidentală și lume transatlantică pe punctul să abdice, negociind cu principiile civilizației pe care ea însăși, prin sacrificiu, le-a zămislit și, binefăcătoare, le-a dăruit întregii omeniri. Un strigăt în sine invincibil, care, însumându-se în timp și spațiu cu altele asemenea lui, răsunând și acestea tot dinpre țări și popoare ale Europei captive, a avut darul trezirii la datorie a lumii libere de pe ambele maluri ale Atlanticului.

Simțind și trăind mereu chemarea celui strigăt invincibil am fost, spiritual, mereu alături de voi, semnatarii dintâi ai Declarației comune de aniversare a Revoluției europene din 1956 de la Budapesta - maghiari, cehi, slovaci, polonezi, est-germani - și odată cu voi am semnat acea Declarație și eu: Ion Puiu din România. Ceea ce semnez acum și aici nu este așadar decât fața concretă a unui fapt de solidaritate europeană, mai înainte săvârși de mine în spirit" (Rom. liber).

&& La Frankfurt s'au adunat "Români din patru unghiuri" (ca la 500), spre a sărbători împreună, la 20 Decembrie, făurirea României Mari. După Te Deum, oficiat de preoții Bârlea, Popa și Mehedințu, au vorbit: Gh. Ciorănescu despre Ardeal, N. Lupan despre Bucovina și Basarabia, H. Comănciu despre întregirea țării; Regele Mihai a citit un mesaj, I. Rațiu o moțiune. Corul a cântat imnuri naționale și colinde; dacă mai făcea o repetiție, mai ales sub bagheta maestrului Crâsnaru, ieșea chiar și mai bine. Sfârșită festivitatea, lumea se aștepta ca Regele să pășească "în popor"; dar n'a făcut-o, cum n'o făcuse nici la Soultzmatt. Greul organizării l-a dus, ca totdeauna în raza locală, familia Radu Roșeanu, muscelean viu, os din osul legendarului descălecător de țară...

&& În seara de 3 Octombrie a avut loc la Freiburg adunarea generală a membrilor Bibliotecii, care a confirmat hotărârile dela 12 Aprilie, dl Iancu Bidian rămânând director; s'a aprobat deasemeni o sugestie a autorităților germane de a se institui un curatoriu care să întocmească un program de lucru de lungă durată. Adunarea s'a ținut în lipsa fostului director, intrat în ajun în spital. A doua zi, obișnuitul ciclu de conferințe. Totul s'a terminat Duminică, 5 Octombrie, la Sf. Liturghie oficiată de pâr. protopop D. Em. Popa. -

Noua conducere a Bibliotecii Române din Freiburg și-a inaugurat activitatea cu serbarea, tradițională, de Bobotează. Pr. D. Em. Popa a stropit localul, după sfeștanie, cu aghiasmă nouă, noul director, Iancu Bidian, a rostit câteva cuvinte de prezentare și bun-venit, iar dr. Octavian Vuia a ținut o doctă conferință despre "Wandlungen der christlichen Okumene". Olga Sandu a cântat, acompaniată la pian, arii naționale și străine. De colinde, nescrise în program, s'a îngrijit numerosul public, cu ocazia bogatului bufet care-a urmat. Atras pesemne de noua atmosferă, și-a făcut reparația, după 22 de ani, și Horia Stamatu. S'a remarcat, deaseori, prezența fostului director, V. Mihăilescu, întărind speranța, hrănită de toți bunii români, că trecerea făcliei se face fără sguduiri.-

&& Centrul Român de Cercetări din Paris și-a inaugurat anul academic cu un "colloque-débat" la Sorbona, 16 Octombrie, pe tema "Vers une nouvelle rationalité", la care au participat, dintre români, L.M. Arcade și Basarab Nicolescu.-

&& "Bire" vorbește de "poporul român, care se zbate în ghiarele unei dictaturi asemănătoare numai celei naziste". Cum așa? Dar naziștii nu ne-au ocupat țara, n'au ucis pe nimeni în ea, nu ne-au desființat cultura, nu ne-au falsificat istoria, n'au secătuit țara, nici n'au existat cozi, nici chiar în timpul războiului. Cele câteva asasinate le-a comis justiția răzbunătoare a lui Antonescu, nu naziștii. "Asemănarea", dacă e s'o cătăm cu lumânarea, o găsim în altă parte: între Birele unui analfabet (dar.. democrat!) și Birele unor oameni, dela cari alte erau așteptările decât să patroneze gogomăni ca cele semnalate!-

&& Aflăm dela dl Câmpeanu că la baza Asoc. foștilor deținuți stă inițiativa unui grup de zece inși, - deși foști deținuți sunt în Exil cu sutele. Dintre cei zece, șase au murit deja, așa c'a rămas să prezideze numai patru. Cari or fi aceștia? Desigur, în primul rând dsa cu Doamna. Apoi, probabil, Dinu Zamfirescu. Cine descoperă pe-al patrulea, e rugat să ni-l anunțe la redacție...

&& Supărat nu se știe de ce pe români (că, săracii, îi dau de toate), Gârbaciov se duce la diavol în iad, unde are drum deschis și-l cunoaște toată lumea, și-l roagă să le mai trimită vreun cataclism. Scaraoschi se învoiește și, noaptea următoare, dă un cutremur de distruge aproape cu totul Chișinăul. Iar când Gârbaciov îi cere socoteală, se scuza: Aoleu, m'am uitat pe harta veche...

&& Cei ce au rude, prieteni sau cunoscuți aviatori, căzuți în Rusia sau în luptă cu aviația anglo-americană, sunt rugați să trimită datele (nume, grad, misiune, locul și data morții și înhumării), în vederea publicării unei cărți, la dl Comandor Mircea Petru, 1700 Fribourg-Elveția, 30 rue Général Guisan, ét. 6.- Deasemeni aviatorii cari au luptat în Rusia sau cu aviația anglo-americană, sunt rugați să comunice: nume, grad și specialitate, unitate, aerodroamele de pe care au acționat, misiunile executate, fotografii documentare (care vor fi apoi restituite), în vederea unei lucrări de anvergură. Informații, cât mai ample!-

&& Cutremurul din noaptea de 30/31 August s'a resimțit mai ales în Basarabia (Chișinău, Cahul, Leova, etc.), unde a făcut și victime.-

&& În ultima-i călătorie, a 32-a, Papa a parcurs 49.000 km, vizitând 19 orașe în 6 țări, oficiind 18 liturghii și ținând 50 de discursuri. A vizitat astfel Bangladesh, Singapur, Fidji, Noua Zelandă (2 zile), Australia (o săptămână) și insulele Seychelles. Trei nopți a dormit în avion. Voiajul înapoi a durat 23 de ore!-

&& Cu intrarea Spaniei și Portugaliei în Comunitatea Europeană, numărul deputaților dela Strasbourg a ajuns la 518, adăogându-se 60 de spanioli și 24 portughezi. O treime dintre aceștia, 33%, sunt socialiști, cu un număr de 172 deputați, față de 118 democrați-creștini (22.8%). Conservatori, 63 (12.2%). Comuniști, 46 (8.9%), liberali, 42 (8.1%). Dreapta europeană, 16 (3%). Etc.-

&& La "Syndicat d'Initiative" din Choisy-le-Roi, a avut loc, între 19 Septembrie-3 Octombrie, expoziția de pictură a Doamnei Denise Pop.-

&& În țările Comunității Europene au pierit anul trecut, pe străzi, în accidente de mașină, 55.000 persoane, dintre care numai în Italia 11.000!-

&& În 18 ani (1968-1985), au avut loc 4056 acte de terorism cu 4038 victime. În 1985 au fost 609 acte teroriste, cu 695 morți, 833 răniți, 125 răpiți, 1045 ostatici deținuți în avioane sau vapoare.-

&& Societatea Academică Română, secția Germania, prezidată de prof. C. Sporea, și-a ținut adunarea anuală la München, Luni, 29 Decembrie.-

&& Statele Unite au întocmit o listă de 7 țări cari violează libertatea religioasă: Rusia, Iran, Nicaragua, Albania, Coreea de Nord, Vietnamul și Afganistanul. Lista ni se pare grozav de incompletă...

&& American Romanian Review reproduce, în Dec. 86 (p. 38), o splendidă fotografie în costume a doi tineri, plasându-i însă la Piatra Olt în loc de Piatra Neamț.-

&& Printre recruții din Franța se aflau, în 1914, 5% analfabeți; astăzi, 7%...

Ce greu ne e a pomeni numele camarazilor ce-au dispărut! Amintirile se drapă în trecutul de lupte și credință într'un ideal sădit în suflete de CĂPITAN, pentru făurirea unui viitor mai bun neamului nostru românesc.

După realizarea visului milenar, națiunea română începe a fi deposedată de drepturile câștigate prin lupte grele, suferințe și sacrificii dealungul secolelor, buimăcită acum și adormită de laurii unirii de neofanariotismul și ciocoismul politicianismului clocit în hrube. Națiunea română era în pericol. Dar din profunzimile plămădei eale izbucnește vulcanic la Dobrina și se călește în închisori GENERAȚIA care se va opune prăbușirii. Ea dă strigătul de alarmă și cheamă la luptă tinerimea, pornind dela icoană, cu credință în Dumnezeu și gata de orice sacrificiu. Cu rădăcini în glia strămoșească și creștetul spre cerul românesc, tineretul reușește să lumineze calea vieții neamului nostru pe linia trasată de Căpitan. La această apă vie vin și vor veni mereu să se adape toate mișcările de reînnoire națională din lumea întreagă. Prin fenomenul legionar, Generația dela 1922 a dat neamului românesc dimensiuni planetare. La apelul ei au răspuns studențimea universitară, elevi din toate școlile, intelectuali de rasă, țărănimea. "Din fabrici, din uzine și din mine" izbucnește năprasnic și muncitorimea, aruncându-se "în crâncena furtună" pentru ca, înfrățită cu studențimea, cu țărănimea și cărturarii neamului, să clădească, "pe nicovale mari de veac", o țară nouă. Mereu în luptă cu virusul politicianist și forțele oculte, această Generație n'a mai avut răgaz. A trăit și luptat mereu cu "gândul morții", urgisită de tăvălugul dictaturilor năprasnice ale "democrației" de tip balcanic, de la cea "liberală" la cea "popular-socialistă" de astăzi. Pentru că a vrut "dreptate, pâine, pace" pentru tot românul dela Bug și până dincolo de Pind, această Generație a trecut prin gama tuturor torturilor imaginabile, terminând în gropi cu var, ciment și vitriol, ca să nu lase urme. Dar nume ca Tâncăbești, Jilava, Miercurea Ciuc, Vaslui, Râmnicul Sărat, Brașov, Pitești, Aiud, Bălțile Dunării, Canal, Oțelele Mari (și mici), și multe alte gherle, sunt mărturii ce nu se pot uita - și nici ierta!

În această involburare se aruncă în luptă și tineretul abia sosit de peste Dunăre. Scrie Corneliu Codreanu: "Macedonenii se apropie tot mai mult de noi printr'un tineret sănătos, curat ca lacrima și viteaz... Tineretul universitar se înrolează în întregime. În fruntea tineretului macedonean se găseau trei elemente de o aleasă cultură: Papanace, Caranica și Sterie Ciumeti. Cu cei doi dinții mă sfătuiaam deseori, având amândoi o admirabilă judecată, pusă în valoare de o curățenie și sinceritate ireproșabilă, de o mare dragoste și de vitejie. Nu cred ca, dela 1931, să fi fost o singură zi în care să nu mă fi întâlnit cu ei. În acest timp de prigonire, ceasuri întregi discutam împreună: lovitură după lovitură, nedreptate după nedreptate, mișelie după mișelie. Fiecare veste despre o nouă schinguire legionară era un cuțit implantat în inimile noastre. Durerea pentru toți legionarii maltratați ne chinuia sufletele și, mai ales, imposibilitatea de a întrezări un mijloc de a căpăta dreptate. Sterie Ciumeti trăiește zi și noapte cu mine. E un tânăr de o mare corectitudine și de o credință de câine. El devine casierul central al Gărzii. Toate zilele - câte le va mai avea - nu se va gândi decât la Gardă, nu se va frământa și nu va acționa decât pentru Gardă, nu va trăi viața lui decât pentru ea".

Verbul și cântecul legionar sunt duse de vânt peste munți și plaiuri românești și, din cătun în cătun, pătrund în vetrele Românilor. Se dospesce aluatul viitorului în tabere și șantiere, unde iau parte laolaltă țărani și muncitori, studenți, poeți și scriitori, profesori universitari, învățători și preoți, ingineri, avocați și filosofi. Împreună, înfrății, făuresc cu brațele și mintea un viitor de aur neamului, pentru ca România să strălucească în istorie.

Acest spirit înviorat și de creație, sănătos și de adevărat ecumenism național, era în voia Domnului și n'în inima Românilor, dar urât de moarte de forțele neofanariote și oculte, suprapuse ca lipitorile pe grumazii țării. Toamna lui 1933 e sumbră, prevestitoare de pacoste și urgii. "Liberalii" ca Duca-Mavrodi-Iamandi își iau răspunderea unei sângeroase opresiuni. La 10 Decembrie Garda de Fier e dizolvată. Irodiada cere capul lui Făt-Frumos. Sunt arestați zeci de mii de legionari și duși prin beciuri de Jilave, bătuți și schingiuiți fără nicio vină. Mii de case sunt pângărite, legionari împușcați pe la spate.

Pe timpul acela nu existau "drepturile omului". Abia după vreo 15 ani vin Națiunile Unite (ONU) să proclame să proclame 10 Decembrie ca zi a acestor "drepturi", pe care deja le cerea Generația dela 1922 pentru poporul românesc!

... zăceau via jale, plâns. "Copiii țării cei mai buni, erau uciși ca niște câini". Zăceau cu miile în închisori. Criminala situație fusese urzită de către "o ceată de coicoi străini, haîni la suflet și păgâni". Poporul român zăcea umilit la pământ. Stare de asediu în toată țara. Capul Căpitanului pus la mezat. Se căuta o iudă, arginți grei se promiteau celui ce-l va răpune.

Sterie Ciumeti fusese liberat, după alegeri, cu Moța și Marin, și toți trei se îndreptau spre case, să-și vadă familiile. În drum, Ciumeti face un popas la colonelul Zăvoianu, invalid decorat cu "Mihai Viteazul" în războiul întregirii (în 1941 va fi și el ucis, cu o echipă de legionari, de generalul Antonescu). Aici, Sterie se întâlnește cu Căpitanul și-i face un raport despre situația legionarilor din închisori. Căpitanul însoțește pe Sterie să-și vadă familia, mai ales fetița născută câteva zile înainte. Cu emoție și lacrimi în ochii săi albaștri își mângâia el fetița, iar Căpitanul îl privea cu multă duioșie și mișcat.

Căpitanul, care presimțea o mare catastrofă, nu pentru el ci pentru întregul neam, exclamă deodată: Sterie, să mergem imediat! Simt ceva. Să nu pierdem timpul. Ciumeti îi răspunde: Căpitane, mai rămânem puțin.. Mișcat de scenă, Căpitanul îi spune: Eu plec, tu poți să mai rămâi, știi unde mă găsești.

Abia trecuse câțva timp dela plecarea Căpitanului, și casa e înconjurată și invadată de sbirii comisarului Panova, cari turbau de furie că n'au găsit pe Căpitan. Smulgând fetița din brațele lui Sterie, îl bat să spună unde este ascuns Codreanu. Dus la Prefectura Poliției în lanțuri, e snopit în bățai și torturat, îl ispitesc cu mari promisiuni, dar el nu scoate un cuvânt. Corpul schilodit e numai rană, dar el rabdă și tace, ascunzând în chinul lui pe Căpitan.

Frate și camarade Sterie, cât ai fost de mare! Ți se cerea trădarea, dar tu, care ai trăit și suferit ca un martir și ai văzut cu ochii tăi, întâi de pe vârful Olimpului nostru și apoi ale Rarăului, toată tragedia neamului nostru, ai privit "cu zâmbetul pe buze" moartea, așa cum o cântai în "echipa" ei când colindai cu "căprioara" cuprinsul țării pentru a sădi în inimile Românilor verbul mântuitor al Căpitanului. Te-au dus în lanțuri, schilodit de torturi, în smârcurile lacului Fundeni de lângă București. Stelele și luna te priveau de sus, duios, iar vântul care bătea undele lacului îți alina durerea rănilor. În plină noapte, au încercat din nou să te ademenească. Cu pistoalele înfipte în fruntea ta marea, călăii așteptau cu nerăbdare răspunsul mult dorit - și tu, în fața lacului, le-ai ținut primul și ultimul discurs: "Doamne, facă-se voia Ta! Sunt gata de moarte! Trageți!". Te-ai prăvălit în smârc, străpuns de șapte gloanțe. În acel moment cade și steaua ta, ducând în fundul lacului secretul tău. Dar rezistența ta a sguđuit până și pe călăi! Tu, armatolul Pindului, ai curmat, pentru acel moment, șirul trădărilor dintr-o istorie mașteră!

Și totuși, pe lângă curmarea trădării, ne-a mai rămas ceva de preț, dela exemplul tău, și-al tuturor camarazilor uciși pentru credința lor legionară: sfințenia durerii înăbușite, fiorul aducerii aminte, glasul de dincolo de veac. La peste 50 de ani dela jertfirea ta, ești la fel de viu printre noi, cei rămași, luminându-ne calea peste coclaurile vremii.-

Nicu Bujin

Versuri de Radu Gyr

În bezna temniței mă frâng
sub grele lespezi mute,
și mpovărat de doruri plâng
pe amintiri pierdute.

Omătul spulberat de vânt
se cerne prin zăbrele,
și-mi pare temnița mormânt
al tinereții mele...

Întregul cer era deschis
deasupra frunții mele.
Azi strâng doar pulbere de vis
și numai scrum din stele.

Nu dor nici luptele pierdute,
Nici rănila din piept nu dor
Cum dor acele brațe slute,
Care să lupte nu mai vor.

Cât inima în piept îți cântă,
Ce'nsemnă'n luptă-un braț răpus?
Ce-ți pasă'n colb de-o spadă frântă,
Când te ridici c'un steag mai sus?

Infrânt nu ești atunci când sângeri,
Nici ochii când în lacrimi ți's.
Adevăratele înfrângeri
Sunt renunțările la vis.

&& Prezentând publicului pe Radu Budișteanu, Vintilă Horia -afirmă dl Sima, ironic- "a subliniat constanța și lealitatea față de o idee politică pe care conferențiarul a considerat-o justă". Dl Vintilă Horia se arată bine informat. Va fi citit, pe semne, "Morminte fără cruce".

&& "Noi credem în unirea Românilor din Exil -afirmă dl Rățiu, undeva- și facem tot ce stă în puterile noastre pentru a realiza acest deviză... Dar se vede că "puterile" i-or fi fiind prea slabe...

- Dall'Italia e dal Mondo, - în "Borghese", Roma, 26 Oct. 1986:

Când în ultimul război soldații ruși, sătui de silnicia comunismului, voiau să dezerteze, ei știau că pot merge în armata lui Vlasov. Acelaș lucru s'ar putea azi întâmpla în Afganistan, dar soldații din Armata Roșie cari ar vrea să dezerteze n'ar ști unde să meargă, căci niciun guvern din Occident nu dorește sau nu poate să le dea azil. La Departamentul de Stat se știe bine că, dac'ar oferi azil soldaților ruși din Afganistan cari vor să plece, ar fi cel puțin 20.000 de dezertări pe săptămână. Faptul ar putea constitui sfârșitul Armatei Roșii și al înmărației Răului în câteva săptămâni. Războiul din Afganistan e un război care, după Departamentul de Stat american și Politburo-ul rusesc, se va încheia numai cu exterminarea totală a Națiunii afgane. Dar în realitate e vorba de un război colonial, în care Rusia s'ar putea distruge singură, dacă numai...

Natural, o intervenție de acest fel ar merge contra planurilor "establishment"-ului lui Warburg, Morgan, Rothschild, Baruch, Rockefeller -Steiner -Trilaterale, Bildenberg, etc, cari au investit imense sume de bani (plătiți de contribuabilii americani și desigur nu de ei) pentru a construi o Rusie tare și cari au vărsat oceane de sânge (sânge de-al poporului, în niciun caz de-al lor) în toate războaiele acestui secol. Recenta istorie a marinarului ucrainean deportat din New Orleans în Rusia a fost un puternic și clar mesagiu al Departamentului de Stat american: "Nimeni nu poate spera să dezerteze din Rusia"!

Sunt lucruri exprimate în samizdatele rusești. Și merită să amintim că atunci când Statele Unite se găseau angajate în Vietnam, toată lumea occidentală s'a plecat directivelor propagandistice comuniste și multe țări au oferit azil dezertorilor americani, cari deveniră atât de numeroși, încât formară chiar o adevărată mișcare. Armata Roșie, în schimb, e lăsată nederanjată. Dezertorii ruși sunt deci extrem de rari și soarta lor e tragică: sau sunt predați cu vreun truc, cum s'a întâmplat recent în Finlanda, sau sunt retrimiși acasă cu tranzit prin Elveția. Soldații ruși nu pot deci dezerta chiar dacă vor, căci Occidentul nu-i primește, ba chiar îi repatriază cu sila. Ceea ce echivalează, ca pentru soldații lui Vlasov în 1945, cu condamnarea la moarte.-

- Regele Mihai, interviu cu Nicoleta Franck, în "Politique Internationale", 32/86:

În România, atât în politica externă cât și în cea internă, niciuna din acțiuni n'a fost în folosul Țării și al locuitorilor ei; singurii beneficiari au fost conducătorii, și statul străin care le asigură puterea, o putere absolută. Ruina economică a Țării, care odinioară era grânarul Europei, a făcut-o astăzi cea mai săracă din vechiul nostru Continent, ceea ce dovedește că avantajele obținute în Occident datorită așa zisei politici de "independență" a Bucureștiului, nu erau destinate României și poporului ei...

Rezistența românească a încetat în 1956, descurajați de atitudinea pasivă a Occidentului față de revolta maghiară. Mai adăugăm că Biserica ortodoxă este dependentă de puterea de stat, putere care se folosește și abuzează de represiune cu atât mai mult cu cât se știe lipsită cu desăvârșire de popularitate.

Dezamăgirea resimțită de România acum 30 de ani față de Occident e azi mai vie ca oricând, pentru că de atunci au mai fost Cehoslovacia și Polonia - și mai ales pentru că, acceptând imaginea unei Românii... "independente", Occidentul a întărit pe cei dela putere. Desigur, Românii sunt dezamăgiți și descurajați constatând că, în Occident, interesele așazișilor conducători, pe cari ei nu i-au ales și pe cari îi detestă, sunt mai bine ascultate decât propriile lor aspirații.

- Radu Câmpeanu, în "Bire", 16 Sept. 1986:

Că ne-am numit foști deținuți politici, nu înseamnă că prin asta vrem să ne conferim niște calități speciale. Detențiunea politică nu oferă calități omului, dacă nu le-a avut când a intrat în închisoare. Și atunci greutățile vieții de acolo, comprimarea, marile opțiuni morale care se pun în fiecare zi, puteau fie să coboare pe om, fie să-l ridice. Dar calități suplimentare, nici inteligență, nici de intelect, nici de altă natură, nu i le aduceau. Rămâne însă că detențiunea politică din vremea ceea dă fostului deținut politic anumite îndatoriri morale față de țara pe care a lăsat-o.-

- Petru Gheorgheoni, "Năzuinți și desnădejdi" (volum încă netipărit):

Vine și acea memorabilă zi de 21 Februarie (1938), când apare circulara de auto-dizolvare a Mișcării. Câți dintre noi n'au înțeles-o nici pe sfert, sensul ei profund ne depășea. Dar darea la o parte, în loc să-i mulțumim, așa aștia se nădădăduie, se nădădăduie și mai mult, silindu-i să găsească alte pretexte spre a

unii nici n'asteptau să fie rugați, ci se nghesuiau la ospățul crimei - ceea ce ridică o problemă, a cărei deslegare se va face poate în timp: un neam care dă un contingent atât de impresionant de asasini voluntari, merită oare să mai trăiască? Inscenarea infamului proces de "înaltă trădare", speram să le ajungă, dar fiara voia sânge. S'au mai produs în același timp niște acțiuni inexplicabile, care le-au justificat în ochii lumii, credeau ei, sângeroasa represiune. Câteva sinagogi, ici-colea, au fost zgândărite de bombe sau bombițe, un teatru la Timișoara, un rector la Cluj, ceva prin Bucovina, - exact cât trebuia pentru a se putea titra: Legionarii au deslănțuit teroarea, suntem nevoiți să ne apărăm!

Aceste acțiuni nesăbuita au fost comise de: 1. Legionari cari n'au înțeles, n'au putut sau n'au vrut să înțeleagă ordinul atât de clar: LINIȘTE TOTALĂ!; 2. Agenți infiltrați de mult în Mișcare, cu grade și titluri dobândite sub formă "onorabilă"; 3. Agenți direcți ai Poliției sau ai Statului Major...

Și așa am ajuns la acel 30 Noembrie 1938. Mă găseam la cantina fabricii din Cugir, cu un blid de supă în față, când vocea crainicului, cu un tremolo neobișnuit, anunță: Astă noapte, în cursul transferului dela o închisoare la alta, în dreptul chilometrului 30 de pe șoseaua Ploești-București camionul a fost atacat de un grup, iar deținuții au încercat să fugă de sub escortă. Au fost împușcați mortal: Corneliu Codreanu, Nicolae Constantinescu, etc. etc. etc. Lingura mi-a căzut automat și parcă subit se făcuse noapte. Dumnezeu, unde sunt cuvintele care să exprime asemenea dureri? Cu greu m'am putut ridica de pe scaun, parcă eram paralizat. Fără să vreau, în jur am văzut oameni, români, frați, cari continuau să-și soarbă supa ca și când nimic nu s'ar fi întâmplat. Și atunci durerii i s'au adăugat revolta și disperarea. De douăzeci de ani, pentru mine, pentru noi, pentru toți, suferă, își sacrifică tinerețea și orice bucurie pământească, pentru a ne vedea pășind cu pas de stăpân pe Calea Victoriei, iar acum, în momentul jertfei supreme, în locul îngenunchierii într'un sfânt moment de reculegere, auzeam lipăitul ciorbei. Popor de iobagi, nu meriți mai mult!

Sept. 1939. Mă găseam la Cluj pentru un examen medical, luând masa într'un restaurant, când muzica difuzată la radio se întrerupe și... "Armand Călinescu a fost executat! Suntem fii de români din Prahova și am îndeplinit o necesitate dureroasă"! Inevitabilei bucurii pe care am simțit-o după atâtea dureri începe să i se substituie teama. A fost lovită unealta și nu autorul. Când mistrețul e numai rănit, el devine și mai furios. Vajnicii fii de români din Prahova, măsurat-au în prealabil consecințele gestului? Jertfa lor însă rămâne mare, mai ales că se puteau sustrage arestării. Moartea lor însă n'a potolit pofta de sânge a tiranului, care, înconjurat de benglii, argeșeni și alții cari așteptau la coadă, a ordonat masacrul general, nemaivăzută dela Irod încoace. Și aici intervine din nou problema CĂINILOR (nu a câinilor, aceștia nu merită atâtea degradare): Cum de s'au găsit atâtea unelte? Ordinul era telefonic, niciun tribunal nu dăduse vreo sentință de condamnare la moarte - și totuși s'au ucis 400 de oameni la Ciuc, Vaslui, Râmnicu Sărat, Brașov și în mai toate județele. UMANITARISTI DIN TOATE ȚĂRILE, HOLOCAUSTUL A ÎNCEPUT LA NOI! Cercetați arhivele lui Neron II, cu haitele lui de hiene și șacali! Așa s'au stins ei, sfinții noștri martiri, pentru ale căror statui tot aurul din Munții Apuseni nu va fi de ajuns! Ceeace ne îndeamnă la o reflecție opusă pesimismului anterior: un neam care dă astfel de valori, cu caractere de granit, nu poate să piară! Păcat că n'am putut fi toți la fel! Explicația? Căpitanul, cred eu, ne confecționase o haină de uriași, iar noi, fără a fi pitici, nu eram decât oameni de rând. Cât timp Căpitanul, Moța, Clime, Banea, erau în viață, aproape că nu se cunoștea, dela distanță, cât de neajustat cădea mărețul costum pe umerii firavelor noastre siluete. După secole de juguri străine, încercarea de a ne ridica atât de sus era temerară. Prezența lor, frumusețea caracterului, a vitejiei și a exemplului dat de ei ne ridicau și pe noi cu câțiva centimetri mai sus de nivelul comun. Dar distincția acordată unora prin grade ierarhice, merită să-i transforme într'o elită purtătoare a flacării inițiale, nu s'a dovedit prea fericită, pentru că... nu tuturor li-i dat să sboare.

1945, Deva. Bogdan mă sfătuiește să-l văd pe doctorul Cincora, pe care el îl văzuse fără să reușească a-l îmbriga. După obișnuitele întrebări, doctorul mă ia de scurt: Dacă și tu vii cu "cultul comandantului", spune-mi de la început, ca să știu. În acest caz putem vorbi de mersul vremii sau de creșterea ciupercilor. Noi ne cunoaștem mai demult și nu mă jenez să-ți spun. Lui Bogdan, cunoscându-l mai puțin, i-am tolerat să-mi vorbească cu emfaza neofiților de un "geniu" ascuns, sau pustiu, descoperit de el și de alții pe meleaguri străine. Vi s'a atro

fiat materia cenușie prin străinătate, sau ce-i cu voi?... Am ascultat de câteva ori emisiunea dela Viena, dar n'o mai ascult, că mă revoltă la extrem. Se minte cu nerușinare! Unde au văzut ei arme secrete? Cum vrea "el" să reziste țaranul român? Tot lui Ion Opincă i se cere să poarte greul? El cu care am fost până la Stalingrad, i-am cântărit abnegația, curajul, și i-am legat rănile! Ii ușor să-nдемni la rezistență dela adăpost, oa'n Ianuarie 1941! L-ați întrebat voi ce-a făcut el în cele trei zile, când curgea sânge cald pe caldarâme? Ne-a spus cineva de ce ne batem? Ce-au făcut ceilalți, așa zisa "elită" de la București? Când au văzut, din subsolurile unde se adăposteau, că iese pe dos, s'au înghesuit primii în camioanele germane, lăsând închisorile pline de oameni nevinovați! Așa ne-a'nvățat Căpitanul? Și acum ni se cere să-i admirăm "genialitatea"? Se vede că se contează pe prostia nelimitată a unora, și câte n'ar mai fi de spus!

Pentru tot ceea ce s'a întâmplat și se întâmplă, zic eu, suntem cu toții de vină. În Septembrie 1940, prea ne-am grăbit să-l aclamăm și să-i dăm carte albă, fără precauția elementară de a-i cere acel Curriculum Vitae necesar identificării. Un sumar examen ar fi arătat punctele negre atrăgând descalificarea. Și acum tragem consecințele... Mișcarea Legionară, așa cum a fost concepută, nu mai există, firul i s'a rupt probabil în sinistra noapte dela Tâncăbești. Evenimentele interne și internaționale ne-au dezorientat și redus la ceea ce eram înainte. O altă generație se va adăpa din tezaurul scris, lăsat moștenire de martirii noștri, și totul va fi luat dela'nceput. Noi deocamdată ne găsim aici, cu un război în care am fost implicați din necesități vitale, cu aliați pe cari nu-i iubim mai ales pentru diktatul dela Viena dar cu cari continuăm să fim alături. Iar cum sfârșitul nu-i departe, va urma începutul desfigurării fizice și morale, la care numai gândindu-ne ne cutremurăm. Ce credeți?

Cred o'ai reușit să mă convingi de un lucru: să nu ne mai ocupăm de șef, șefie și genii fabricate. Tunelul în care va intra întreg Neamul Românesc, fi bănuim întunecimea, dar nu știm cât va fi de lung. Odată și odată se va ieși din el, fiindcă nimic nu-i etern în istorie, dar pe parcurs vor curge multe lacrimi și se vor auzi scrâșniri de dinți. Cu noi, foștii și potențialii lor adversari, vor fi îndeosebi fără milă, iar dacă exterminarea nu va fi totală, cei rămași vom fi refuși la starea de târătoare, implorând grație și renegând tot ce am adorat... Ceea ce faceți voi prin așa zisa "organizare" are valoare de simbol și nimic mai mult. Cu cât vă'ntindeți cu atât expuneți oameni, cari altfel ar fi mai puțin vulnerabili. Dacă factorul "timp" va răsturna anumite socoteli ale ocupantului, va fi nevoie de cei pierduți inutil prea de timpuriu. La asta nu v'ați gândit?...

3 Sept. 1940. La mult trâmbițata -și controversata- "lovitură", în teorie am participat și noi, cei din Hunedoara, deși se vorbește doar de Constanța și Brașov. De n'ar fi fost tragedia desmembrării țării, jocul nostru de-a "lovitura" ar fi inspirat orice autor comic și s'ar fi răs din plin. Cum era pregătită? Ocupăm prefectura, poșta, primăria, și strigăm mulțimii: Drepti! Pentru onor, înainte! Suntem Noi! Înțelegeți și... vă plecați! Cum stăm cu armata? Nu mă refer la Neață, cel înjurat, flămând și umilit, ci la "auriții epoleți". Aceștia nu obișnuiesc să se plece decât dușmanilor din afară; contra celor dinăuntru ei trag, sugrumă, bat la tălpi, cu alte cuvinte sunt viteji. De ce armament dispunem? Aproape nimic, sau câteva pistoale ruginite, bune de speriat vrăbiile. În felul acesta suntem mobilizați la Deva, la 2 Septembrie, vreo 70 de "viteji", în așteptarea semnalului ce se va da la radio Bod (Brașov), a doua zi, la 9 seara.

Ne cazăm pe la cele câteva hoteluri, ca orice turist, a doua zi ne plimbăm ne-păsători prin oraș, iar pe la 8 seara ne'mpărțim pe la restaurante, cu grija ca proprietarii să aibă aparatul fixat pe Bod. Cum ei nu știau de "lovitură", trebuia să-i convingem prin tot felul de șiretlicuri.

În restaurantul unde mă găseam, proprietara nu se prea lăsa înduplecată, căci avea și ea programul ei. Hai să-i spunem adevărul, poate o facem să rădă și să-și schimbe părerea. "Doamnă, la ora 9 fix, și nu trecute, se va da o lovitură de stat, iar noi am vrea să știm cum stau lucrurile, însă vă rugăm să nu mai spuneți la nimeni, că sunt unii cari nu știu de glumă". Bine'nțeles c'a răs, iar după ce mai comandăm încă un chil de vin, muzica populară dela Bod ne delecta urechile, încât parcă am fi vrut să se amâne lovitura. Ora 9 precis, muzica populară continua și mai cu oftică: Foaie verde de trifoi, când mai vii... 9.05 - 9.15 - 9.30 - și aceeași foaie verde.. Unde vi-i lovitura? râdea femeia - și noi la fel, însă a pagubă. La "cartierul general", panica se instalase. Nu s'a reușit "jucăria" la radio, probabil c'au fost trădați! Toată lumea acasă și fiți prudenți! Salut! La următoarea! A la prochaine!

Când spuneam că'n teorie am participat și noi, era mai mult ca s'accentuez

...acestași cei de la Bod, fiind organizați la fel ca noi la Deva și alții în alte părți. Ce s'a întâmplat pe urmă, toată lumea știe. S'au scris cărți și se vor mai scrie, aruncându-ne când "pe marginea prăpastiei", când "în era libertății", după interesul fiecăruia. De scurta guvernare mixtă, aș zice doar atât: Când o jucărie atât de complicată și de șubredă, ca PUTEREA, e pusă în mâinile unor copii sglobii, probabilitatea de-a o scăpa și sparge este de 99%. Ceea ce s'a și întâmplat!

PSALMUL 136 versif. de Eugenia Adams Mureșanu

Lângă ape'n Babilon
plâns-am noi, când de Sion
amintitu-ne-am cu jale!
Stând pe maluri, jos, în vale,
noi uitarăm de cântat
și în sălcii-am spânzurat
harfele ce amuțiră.
Că acei ce ne robiră
ne ziceau neîndurați:
"Psalmi din Sion să ne cântați!"
Vai, a Domnului cântare,
cum, aici, cânta-vom oare?
Cum cânta-vom psalmi, noi, lin,
în pământul cel străin?
Rusalime, ia aminte
l'ale mele jurăminte:
de te voi uita vreodată,
fie dreapta mea uitată!
Limba mea să amuțească,
de gâtlej să se lipească,
de nu m'oi gândi la tine;
dacă ntr'una pentru mine,

pe pământ cât voi trăi,
Rusalime, nu vei fi
tu începătură mie
la oricare bucurie!
Doamne, amintește-ți și
ce-au spus ai lui Edom fii,
când era la strâmtorare
Rusalimul! Cu glas mare
ei strigau: din temelie
să-l stricați, nici piatră fie!
Ține minte-acum ce-ți spui,
fiica Babilonului
dornică de pustiire!
Ține minte-a mea grăire:
fericit va fi cel care
ție-ți va plăti sub soare
pentru ce-ai făcut cu noi,
faptei tale dând 'napoi;
fericit va fi cel care
pruncii tăi făr'de cruțare
va lua și, într'o zi,
jos, de piatră-i va zdrobi.

* && Tabăra de vară a Asociației Culturale Române din Hamilton crește în amploare. E o paranteză ce smulge pe desțărât din amarul nostalgiilor și grijilor cotidiene spre a-l odihni, fie și numai o săptămână, într'o ambianță rostuită "ca acasă". Anul acesta, la 27 Iulie-3 August, sufletul manifestărilor a fost preotul Calciu. Darea de seamă se poate vedea în "Cuvântul Românesc". Dar participanții au ținut să alcătuiască, la 2 August, cu 97 semnături, și o "Chemare către exilul românesc", ce ni s'a trimis și nouă spre publicare:

Românii participanți la Săptămâna Câmpului Românesc dela Hamilton, Ontario, Canada, luând în discuție tragedia națională creată de regimul comunist și carențele de organizare, reprezentare și influență a intereselor naționale românești pe lângă forurile și organizațiile oficiale din țările de exil, consideră că sunt necesare măsuri concrete, urgente și efective de redresare a acestor situații. Pentru acest scop, propunem următoarele:

1. Reîntoarcerea la valorile tradiționale creștine și naționale românești.

2. Crearea și susținerea de către tot exilul românesc a unei misiuni de reprezentare și de promovare a intereselor naționale pe lângă organizațiile guvernamentale și ne-guvernamentale și în special pe lângă cele ale Statelor Unite ale Americii dela Washington DC. În acest context vedem în Pr. Prof. Gheorghe Calciu Dumitreasa, prezent la Săptămâna Câmpului Românesc, una dintre personalitățile marcante pentru stimularea creerii acestei misiuni. Pentru un cât mai bun succes al acestei misiuni solicităm sprijinul spiritual, moral și financiar al tuturor persoanelor, organizațiilor și instituțiilor românești din exil.

3. Sugerăm organizarea primei adunări mondiale a Românilor din Exil în vara anului 1988, când se comemorează aniversarea a 70 de ani dela Marea Unire, adunare care să aibă caracterul unei întâlniri naționale, culturale și artistice.

Având speranța că apelul nostru își va găsi un ecou pozitiv în conștiințele vii românești, așteptăm ralierea la această chemare. Orice adeziune, sugestie și contribuție imediată la apelul nostru se poate face pentru început la adresa: Asociația Culturală Română, Box 4217 Station "D", Hamilton/Ont. Canada, L8V 4L6.-

&& Generalul Pinochet, dictator în Chile, a anunțat că în 1997 va face alegeri libere și se va retrage, - ceea ce a scandalizat pe toți democrații din univers, termenul părându-li-se excesiv. Dar mai există dictatori: printre alții, un oarecare Gârbaciov, care nici nu se gândește să-și pună... termene; dar, pentru aceasta, democrații noștri au toată înțelegerea... www.arhivaexilului.ro

DORURI ȘI NECAZURI

F.-St.Unite: Sfintele sărbători ale Crăciunului și Anul Nou cu sănătate și noroc, dv și la toți cari ați reușit să țineți VATRA la înălțime atâta timp. Mă opresc cu drag la toți acei 35 de ani cari s'au scurs de când, în 1951, am început să primesc VATRA în Noua Zelandă, la recomandarea iubitului prof. Cârsteanu, Dumnezeu să-l ierte! După ce ne-am mutat în USA, Vatra a continuat să sosească punctuală în limita posibilităților. Să sperăm că ne vom muta încă odată în scumpa noastră România, în Basarabia mea dragă. Cred că voi fi cel mai fericit om dacă voi primi-o la CHIȘINĂU - LĂPUȘNA - VATRA PĂRINȚILOR ȘI STRĂBUNILOR MEI - RĂZĂȘII LUI ȘTEFAN VODĂ! Alăturat pun 30 de dolari pentru VATRA.

P.-Portugalia: Ș, încă odată, mulțumiri pentru gentilețea de a-mi trimite VATRA.

N.-Austria: Ți scriu după o pioasă rugă la mormântul dela Mittersill. Sunt singur și mi-e dor de toți, și-mi sunt dragi amintirile...

R.-România: Pe 31 August a fost un puternic cutremur, la miezul nopții. M'am dat jos din pat, dar, fără lumină, m'am izbit pe întuneric de scaune, rănindu-mă la cap. M'am dus iar în pat, care parcă dansa și se auzea ceva căzând, ca dimineața să gălesc icoana pe jos, dulapurile trântite, sticlele și farfuriile sparte.

La vară mi-au luat toate alimentele și nu știu cum oi ieși din iarnă. Nu mai circulă niciun autobuz, toate sunt duse să ia pe funcționari la strânsul porumbului. Pe lunile din urmă nu ne-au mai dat nici uleiul de pe cartelă. De secetă au secăt multe puțuri și ne ducem la mare distanță pentru apă. La cutremur au căpat mulți pereți, iar biserica din satul vecin s'a dărâmat.

P.-Canada: Vă cer Vatra deocamdată gratis, căci trăesc din ajutorul de imigrat, nu pot lucra câțva timp, și n'as vrea să fiu rupt de activitatea din exil. Sper să pot scrie câte ceva din istoria legionară, capitol de istorie pură românească, despre care în țară nu se scrie nimic. De Legiune mă leagă amintiri de familie..

A.-Germania: Vatra merită toate felicitările. Spirit românesc! Alături, 60 mărci.

P.-Franța: La Uzdin am întâlnit țărăncile pictorițe naive, printre care Marioara Bărbulescu. Sunt extraordinare, pline de talent, de notoritate quasi-mondială. Toată lumea se îmbracă mai departe în costumele lor specifice. Am să scriu despre ele, căci m'au uimit. Am și cumpărat patru tablouri dela patru dintre ele.

R.-Canada: A propus careva autodizolvarea Legiunii. Răspunsul meu de vechi legionar: In veci, etern trăiască Legiunea și Căpitanul!

R.-Spania: Dacă te decizi să vii pe-aici, noi te primim cu brațele deschise și putem studia și editarea calendarului național aici.

R.-Iugoslavia: Trimiți aici Vatra de mult? Eu am primit doar un singur număr!

R.-Iugoslavia: Vatra, pe care mi-o trimiteți de ani, eu n'am primit-o niciodată. Comitetul român din Bitolia? Mai bine să nu vorbesc. Fusese construit cu bani din București, trimiși de ai noștri. Iar biserica română, care era în centrul orașului, a fost dărâmată de către actualul guvern condus de slavi cari și-au însușit numele de Makedonți și au construit o altă biserică într-o stradă unde nu se poate vedea de nicăieri. Nu pot să mai scriu de lacrimi.

R.-St.Unite: Am întâlnit atâția cari au încercat și reușit să profite de conjunctura istorică a războiului, preinșii comuniști din țară și falsi deținuți în lagăre de concentrare cari trăesc în vest și de bucură de tot felul de pensii și recompense pentru fapte neîntâmpate! Prin țară circulă glume triste. B-dul Magheru, săpat și distrus dela un cap la altul, se cheamă "Șanț Elisé", iar Bucureștiul, "Citadela Sfărâmată". Se spune că Gârbaciov, supărat nu se știe de ce pe Români (că săracii i-au dat de toate), se duce la diavol în iad (unde are drum deschis și-l cunoaște toată lumea), și-l roagă să mai dea ceva, vreun cataclism, să-i mai pedepsească puțin. Scaraoski cade de acord și a doua noapte dă un cutremur de aproape distruge complet Chișinăul. Iar când Gârbaciov îi cere socoteală, se scuza: Aoleu, m'am uitat pe harta veche...

P.-Canada: În Vatra nu-l mai găesc pe bătaiosul Vălimăreanu de cândva, înfruntând totalitatea miopilor dela Paris spunând: "Nu este vrednic!". Și s'a dovedit nu numai că n'a fost vrednic, dar a fost chiar nemernic. Ți-au cerut iertare cei cari te-au apostrofat atunci? Mi se pare o VATRĂ prea respectoasă de anumite "valori", care numai valori nu sunt. Dv care citiți totul, știți aproape totul, ați aflat, din aceste lecturi, căți "țurcani" au avut polonezii, cehii, ungurii, bulgarii, sârbii? Ei nu și-au publicat în limbi de circulație, amintirile din închisori? Și dacă la ei nu găsim, n'ar fi cazul să ne punem unele negre întrebări, prevestitoare de pustietate și mormânt? Fost-a Țurcanu o excepție, un caz patologic cum se mai spune? Părerea mea-i că această patologie îi atât de răspândită la noi și am văzut țurcani potențiali și la Rostock-ul cel de tristă amintire. Amintiți-vă de ferocitatea loviturilor aplicate de un ucenic țurcan

&& Anul acesta toată creștinătatea va sărbători Pastele în aceeași zi: Duminică 19 Aprilie 1987. Pelerinajul dela Soultzmatt va avea loc, ca de obicei, în prima Sămbătă după înălțare, la 30 Mai.-

S E M N A L Ā R I

- M.F.Enescu, Regele Mihai la Soultzmat; Mircea Eliade, Scrisul și misiunea literaturii, - în "Cuvântul Românesc", Aug.1986.-
- Blick in die Zukunft, organ al CNR, secția Germania, redactat de dr.A.Al.Bidian. Mai găsim, în numărul pe Martie, pe Cronographus Anonymus, M.F.Enescu, Horia Stamatu, Zahu Pană (traduceri din "Cuvântul Românesc"), un protest contra vandalismelor din București, etc. Adresa la editor: 6501 Nieder-Olm, Hinter der Hecke 11.-
- Denise Pop-Câmpeanu, Le tablier porteur de message, - în "Cahiers de littérature Orale", 19/1986 (p.69-102), Inalco, 2 rue de Lille, 75007 Paris; Evolution morphologique des costumes traditionnels roumains, - în "Journal" 8-9/86 (American Romanian Academy), Davis-California, p.157-171, cu ilustrații.-
- Sub egida "Cuvântului Românesc" a ieșit la Kitchenêr/Canada o broșurică în care păr.Ichim și H.Stamatu se ocupă, separat, de "Biserică și religie la români".
- Călătoria în America a dlui N.Lupan pentru comemorarea unirii Basarabiei a prilejuit asociației "Pro Basarabia și Bucovina" scoaterea, la editura "Nistru" (1986), a unei inimoase cărțuții "68 de ani ai Basarabiei românești", cu texte ale cuvântărilor, programul serbărilor și fotografii.-
- Zoe Cara, Viața de noapte în România, - în "Românul liber", Sept.1986.-
- Michel Korné, La différenciation peut-elle réussir où la détente a échoué?, - în "Lupta", 7 Sept.1986.-
- D.C.Amzăr, Intre independență și colaboraționism (situația în Freiburg); M.F.Enescu, După 70 de ani - ziua mobilizării; Dumitru Stăncescu, Crima împotriva Sfântului Duh, - în "Cuvântul Românesc", Sept.1986.-
- Traian Nour-Miron, Le petit manège, delicate versuri în "Voix des Verdieux", 12 Febr.86; și "Brise de printemps", poezie melancolică-nostalgică, Aug.1986.-
- J.G.H.Hoffmann, A propos de l'Afrique du Sud, - în "Catacombes", Oct.86.-
- Mihai Mărculescu, Accord et changement; V.Ionescu, Săracă țară bogată (Bire, 16.9.).
- Parfil Șeicaru, Octavian Goga; G.Ciorănescu, Hotinul; Mariana Șora, Valurile, vânturile; Victor Frunză, Psihologia de stăpân; C.Mareș, Cine a fost Lucrețiu Pătrășcanu? Cine a fost mareșalul Antonescu?; Ion Caraion, Ion Antonescu (Curentul).
- Septa Română, organ al Consiliului Național Român, Paris, Sept.1986, cu obișnuita secție de știri și comentarii, din țară și străinătate. Semnează C.Ionițoiu, Paul Măroș, Dinu Martinescu, Mihai Delcescu, etc. Remarcăm relatarea despre greva din Valea Jiului, făcută de un participant, minerul Iștfan Hosu. Dar acest număr e dublat de o ediție în franceză, "La Roumanie", la fel de voluminoasă, în care se explică pe larg situația din țară (Ionițoiu), problema Basarabiei (pg.9-20), a Transilvaniei (dr.Brad), reproducându-se și un articol al lui Clemenceau (1894) de afirmare a românității acestei provincii și denunțare a opresiunii ungurești, activitatea Consiliului Național Român, etc.-
- Ion di la Vidin, Momente din istoria Românilor din Tribală, - în "New York Spectator", Aug.86, unde mai semnează Șerban Andronescu (interviu cu G.Pordea și cu Gregor v.Rezzori; L'Esprit hésychaste: Liaison entre le passé dace et le présent roumain; Memoriile fără scuze ale lui Virgil Gheorghiu), Probus (Ionesco et le phénomène roumain), Sorin V.Popa, Al.Șendrea, etc.
- Vlad Brăgoescu, Diversiune; C.Mareș, Șapte decenii, - în "Românul liber", Oct.86.
- Radu Câmpeanu, Le terrorisme et ses trois étages, - în "Bire", 1 Oct.86.-
- Antonie Flămădeală, Gala Galaction și începuturile ecumenismului ortodox român; Al.Stănculescu-Bârda, Păstorul mioritic, - în "Telegraful român", Sibiu, 15.7.86.-
- Arel Pop, Examenе democratice; C.Macri, Septembrie, luna deceptiilor; Ion Claușan, anul 1000 - anul 2000; M.F.Enescu, Iluzia permanentă; Titus Bărbulescu, Cîntec Marta Bibescu; Vasile Tega, Ospitalitatea la Aromâni, - în Cuv.Rom., Oct.86.-
- Andrei Pandrea, Mămăliga rituală; G.Filiti, La population de la Bessarabie selon les sources soviétiques, - în "Lupta", 7 Oct.86.-
- Valentino Brosio, Vita straordinaria di Marta Bibesco, - în "Borghese", 5.10.86.
- Fr.Ioan Filip, Blajul, școala demnității, - în "Unirea", E.Chicago, Oct.86.-
- Paul Foenaru, Procesele lui Iancu; Onisifor Ghibu, Gânduri pe tema Basarabiei, - în "Europa și neamul românesc", Roma, Mai 86.-
- S.S.Govora, Pelerinajul dela Soultzmat; Sava Gârleanu, În dreapta și în stînga lui Iancu; Știința istorică ajunsese pe mainile lor; Ovidiu Vuia, La moartea lui Ion Caraion, - în "Libertatea", August și Sept.Oct.1986.-
- Miroș Pătru, 30 de ani dela procesul dela Berna, Fribourg, Iunie 1986.-
- Elie Citeanu, Credința în Dumnezeu, - în "Solia", Sept.1986.-
- Biserica "Sf.Maria" din N.York, păstorită de pr.Nicolae Bărsan, scoate, din Mai, un buletin, "Altarul străbun", scris vioi, cu mersul parohiei, explicarea sărbătorilor, vești din țara robită.-

ism, - in "Lupta", Paris, 22 Nov. 1986.-

- Ion I. Nistor, Istoria Basarabiei (activitatea literară); D. Nimișeanu, Insemnările unui țaran deportat din Bucovina, - în "The New Right", 2 și 3/1986.-

- Ion Pantazi, Fața ascunsă a politicii mondiale; Florin Mătrescu, Există numai o "deutsche Frage"?; Vladimir Boutmy de Katzman, Anticomunismul; C. Macri, Împăcare a iudeo-creștină, - în "Stindardul Românilor", München, Oct. 1986.-

- Horia Stamatu, La 50 de ani; M.F. Enescu, 50 de ani de la "Cruzada"; Elena Nestor "Garda veche" și cățelușii lui Bulă, - în "Cuvântul Românesc", Nov. 86.-

- Traian Golea, La a 30-a aniversare a "revoluției" ungare; Filon Verca, Un patrimoniu național; Sava Gârleanu, Iancu Jianu; Vasile Postecă, Păunul tatei, - în "Libertatea", N. York, Nov. 1986.-

- Pr. Gh. Calciu, La Sfânta Cuvioasă Paraschiva, - în "Solia", Oct. 86.-

- Oct. Bărlă, L'éveque unié roumain Ioan Dragomir, - în "Catacombes", Dec. 86.-

- Al. Berceanu, Dărâmări, profanare, genocid; C. Macri, Dar unde sunt Crăciunurile de altădată?; Titus Bărbulescu, Citind, recitind Eminescu; M.F. Enescu, Baza organizațiilor politice din exilul românesc, - în "Cuvântul Românesc", Dec. 1986.-

- Mihai Frenkian, 40 de ani de la moartea lui Nicolae Iorga, - în "Dialog", 29.11.86.

- Mihai Korne, Suntem în centrul Europei, - în "Lupta", 7 Dec. 1986.-

- Zborlu a nostru, Freiburg, 2/86 (48 de pagini). Număr foarte bogat, cu rezoluția congresului de la Mannheim, fotografii de oameni și sate armânești, teatru (Piruşana), versuri în armână, știri din Peninsula Balcanică. Notăm "Coada de tăpor", de V.G. Barba, și "Muliarea aromână în poezia populară armânească" de Kira Iorgovan. -

- După "Cartea psalmilor", "cea mai bine tipărită carte a Exilului", cum ne scrie cineva, Fundația Culturală Română din Madrid a avut excelenta idee de a retipări volumul I din "Trecute vieți de Doamne și Domnițe" de C. Gane, cu 31 gravuri, reproducă ireproșabil. Cei ce doresc să cunoască viața Doamnelor, publică și "de iatac", de la "descălecarea" până în pragul venirii Fanarioților, scrisă săltăreț și cu umor, se pot adresa prof. Aurel Răuță: Montalbán 5, Madrid 14, Spania.-

- Radu Roșeanu, Alegeri libere!; N. Lupan, Frații noștri de peste Prut; C. Mares, Spre un Partid liberal în Exilul românesc? - în "Românul liber", Dec. 86.-

- Paul Goma, Demnitate și omenie; C. Mares, Dare de seamă pentru Academia maimuțelor; Monica Lovinescu, Anticultura la televiziunea română (Contrapunct, 3/4 1986). -

- C. Macri, Radiații și frontiere; C. Mares, Saint-Just (Căminul românesc, Sept. 86). -

- Valeriu Rusu, Românitătea sud-dunăreană, - în "Convergențe românești", Dec. 86.-

- Emanuele Horodniceanu a scos în italiană, la Veneția, un al doilea volum de versuri, "Mulation", "o poezie aspră, care știe să provoace zămbetul și știe să rănească", cum scrie Alvise Fontanella într-o prefață plină de aprecieri la adresa tânărului autor, de obârșie moldoveană, la care și face aluzie pe-alocurea, - în editura CORESI au apărut alte două cărți:

1. POLITICA PROMOVĂRII VALORILOR UMANE, de Florian Onitza, o lucrare al cărei conținut demonstrează că omenirea nu-și poate îmbunătăți soarta decât atunci când politica va fi făcută de oameni de valoare. Politica fiind o putere supremă în lume, trebuie făcută de cei ce înțeleg că "moralitatea fără forță e neputincioasă, iar forța fără moralitate e tiranică". În capitolul "Despre Școală, Religie și Cultură Umană" se arată că prin cultura umană se urmărește fortificarea morală și spirituală a omului, dezvoltând înțeleherea mai aprofundată a preceptelor religioase. Lucrarea se încheie cu un mesaj "către generația tânără".

2. VERSURI, de Omero Orășianu. Un volum cu poezii selecționate, dintr-o lungă activitate poetică, unele publicate în Țară înainte de 1940 și cele mai multe scrise între 1944-1968, dar nepublicate în România, poetul "având oroare de regimul comunist de constrângere, lipsit de cele mai elementare libertăți de expresie. Iubitorilor de poezie, de amintiri din copilărie și adolescență, versurile lui Omero Orășianu le deschid o porțiță închisă într'un ungher de suflet, ca și lui Vintilă Horia, mărturisită în magistrala scrisoare-prefață. Autorul, chiar în accentele de resemnare, de tragism sau de revoltă, rămâne un adolescent însetat de viață, care, căutând explicație contradicțiilor și naturii omenești, de multe ori ia pe Dumnezeu ca martor sau interlocutor. - Cărțile se pot cere, la Editura Coresi, dlui Nicolae Constantinescu - 6962 Viganello (Elveția) - Via alla Roggia 32.

Contribuțiile la VATRA se pot trimite: în Germania, la Öffentliche Sparkasse, 7800 Freiburg, Konto 1264443; în Italia, la Roma, C.C. Postale 43327006; în Franța, la 75018 Paris, 27 Bd Barbès, Crédit Lyonnais, compte 731101 Z (numai cu virament). Contribuțiile se pot trimite și direct la redacție, prin cec, sau mandat postal.

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr. Petre Vălimăreanu

7800 Freiburg - Münchhofstr. 12 - Germania www.arhivaexilului.ro